

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ	ಪರಿವಿಡಿ
<p>ಸಂಪಾದಕರು : ಡಾ ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ, ಪಿಎಚ್.ಡಿ. ಶಿವಗಿರಿ, ಧಾರವಾಡ - 580007. ಫೋನ್ : 0836 - 2774044</p> <p>ಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿ, ಧಾರವಾಡ ಡಾ ಗುರುಲಿಂಗ ಕಾಪ್ಪೆ ಡಾ ಪಾರ್ವತಿ ನಾರಾಯಣರಾವ್ ಡಾ ಸುಶೀಲಾ ಬಳುಂಡಗಿ</p> <p>ಡಿ.ಟಿ.ಪಿ. ಗಣಕಯಂತ್ರ ಕೇಂದ್ರ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ರಿ.) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560078.</p> <p>ಆಫ್‌ಸೆಟ್ ಮುದ್ರಣ : ಶೇಷಸಾಯಿ ಇ ಫಾರ್ಮ್ ಪ್ರೈ.ಲಿ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ರಿ.) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560078.</p> <p>ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಶ್ರೀ ಅಜಿತ್ ಸಬ್ಬೀಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೊಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ ಕರ್ನಾಟಕ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾರ್ಗ, ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560078.</p> <p>ಪ್ರಾಯೋಜಕರು : ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ರಿ.) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560078. ಫೋನ್ : 080 - 2244 9882 http://abp.sirinudi.org</p>	<p style="text-align: center;">“ಬುದ್ಧನ ಮಾರ್ಗ” ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ನುಡಿಗಳು</p> <p>ಅನು : ಡಾ. ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ</p> <p>ಬುದ್ಧ 4 ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮ 17</p> <p>ಅನು : ಡಾ. ಬಿ.ಆರ್. ಭೀಷ</p> <p>ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದ ಮಾರ್ಗ ಹಾಗೂ ಇತರ ಯೋಗಗಳು 25</p> <p>ಅನು : ಡಾ. ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ</p> <p>ಧರ್ಮಪದದಿಂದ ರತ್ನಮಣಿಗಳು 33</p> <p>ಅನು : ಶ್ರೀ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಗಲಗಲಿ</p> <p>ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದ ಬುದ್ಧನ ಒಂದು ಕತೆ 63</p>

(All India Magazine) ಸಂಪಾದಕೀಯ:

ಬುದ್ಧ ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇಲ್ಲವೆ ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಜೀವಿಸಿದ್ದ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಅವನ ಬಲವತ್ತರವಾದ ಪ್ರಭಾವ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಗೂ ಮನುಕುಲದ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರೇ ಸ್ವತಃ ಬುದ್ಧನನ್ನು ಕುರಿತು ಆಂತರಿಕ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ಅನುಭವವೊಂದರಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. “ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ಹಾಗೂ ಚಿಂತನೆಗಳು” ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪಾಂಡಿಚೇರಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಅವರು ಅದಾಗಲೇ ಬುದ್ಧನ ಯೋಗ ಹಾಗೂ ಗೀತೆಯ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರಾಗಿದ್ದರು. ಪಾಂಡಿಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರೊಂದಿಗೆ ಅದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದರು ಹಾಗೂ ಮನುಕುಲಕ್ಕೆ ಸಮಗ್ರ ಯೋಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಈ ಪ್ರಾಚೀನ ಯೋಗಗಳ ಕೆಲವು ಆಚರಣೆಗಳು ಬಲವತ್ತರವಾದ ಆಧಾರವನ್ನು ಇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿವೆ, ಅವುಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಯೋಗವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು, ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಮದ ಮುಂಚಿನ ಜೀವನದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಧಮ್ಮಪದದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಲಿಸಿಕೊಡುವ ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡದ್ದು ಕಾಕತಾಳೀಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಬೋಧನೆಗಳು ಕಾಲಕಳೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಭಿನ್ನ ವರ್ಣಗಳನ್ನು ಪಡೆದವು. ನಿಜವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬೋಧನೆಗಳು ಈ ವಿರೂಪಗೊಳಿಸುವದರಿಂದಾಗುವ ವೇದನೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿವೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಈ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಜಾಣ ಹಾಗೂ ಅಧಿಕ ಬಲವಿದ್ದ ಬುದ್ಧ, ಚಲನೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಇರಿಸಿದ ಮಹೋನ್ನತ ಸತ್ಯಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

*

ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಬುದ್ಧನ ಯೋಗ ಹಾಗೂ ಗೀತೆಯ ಯೋಗ ಇವೆರಡರಲ್ಲೂ ನಿಪುಣರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಯೋಗ ಭವ್ಯ ಸಮನ್ವಯದತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರ ನಂತರ ಅವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ನನ್ನ ಯೋಗಕ್ಕೆ ಮೂರ್ತರೂಪ ಕೊಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸಹಯೋಗವಿಲ್ಲದೆ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಹೆಜ್ಜೆಗಳೆಂದರೆ ಒಂದು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆಯುವುದಾಗಿದೆ.¹

(CWSA, 32/36)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

1. ನಂತರ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ “ಎರಡನೆಯ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಹೆಜ್ಜೆ ಯಾವುದು?” ಎಂದು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ “ದೈವೀ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಧಕ ಅಭೀಷ್ಟೆ ಪಡುವುದಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಉತ್ತರ ನೀಡಿದರು.

ಬುದ್ಧ

ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮನುಷ್ಯನಾದ ಸಿದ್ಧ ಇಲ್ಲವೆ ಬುದ್ಧ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ, ಎಲ್ಲ ಸತ್ತೆಯನ್ನು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಹಾಗೂ ಏಕತೆಯಿಂದ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಇತರರಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತನ್ನನ್ನೇ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದ ಚೈತನ್ಯದ ಅನಂತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಏನೋ ಒಂದಿಷ್ಟನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆದು ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಧನಾತ್ಮಕ ಆದರ್ಶ.

(CWSA, 20/254)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಜನರಿಗೆ ದುಃಖವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ವೇದನೆಗಳಿಂದ ಅವರ ವೇದನೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ಬಲವತ್ತರವಾದ ಪ್ರಚೋದನೆಯನ್ನು ಕರುಣೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ, ಸಹಾಯರಹಿತ ದೌರ್ಬಲ್ಯದ ಅರ್ಥವಿರುವುದನ್ನು ಭಾವನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇತರರನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಇಲ್ಲವೆ ಇತರರ ವೇದನೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಿದಾಗ ಅದು ಮರುಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕರುಣೆ ಬಲಿಷ್ಠರು ತೋರಿಸುವ ರೀತಿ, ಮರುಕ ದುರ್ಬಲರಲ್ಲಿರುವ ರೀತಿ, ಕರುಣೆಯಿಂದ ಪ್ರೇರಿತನಾದ ಬುದ್ಧ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ, ಮಗು, ತಂದೆತಾಯಿಗಳು, ಮಿತ್ರರು ಹಾಗೂ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನು ಹಿಂದೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತೊರೆದುಬಿಟ್ಟು ನರಳುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡನು ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿನ ವೇದನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಗಾಢ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದವಳಾಗಿ ಕಾಳೇದೇವಿ ದೈತ್ಯರನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಹೊರಟಳು ಮತ್ತು ಜಗತ್ತು ಅವರ ರಕ್ತ ಪ್ರವಾಹವಾಗಿ ಹರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದಳು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ವೇದನೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುವಂತಾಯಿತು.*

(CWSA, 32/36)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

* ಬಂಗಾಲಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದದ್ದು. p. 153

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಸತ್ವಗುಣದ ಮೂಲಕ ಮಾರ್ಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಯೋಗದ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ವಿಚಾರ, ಪತಂಜಲಿಯ ಯಮ-ನಿಯಮಗಳ ಮೂಲಕ ಅದು ತಯಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ, ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗುವುದಾಗಿದೆ ಇಲ್ಲವೆ ಅದನ್ನು ಯೋಗಗಳ ಇತರ ಸಾಧನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಭಕ್ತಿಪಂಥಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಾಧುತ್ವ, ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿಯೆ ಎಂಟು ಬಗೆಯ ಮಾರ್ಗ ಇತ್ಯಾದಿ. ನಮ್ಮ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಸತ್ವಗುಣದ ಮೂಲಕ ಉತ್ಪಾಂತ್ರಿಯನ್ನು ಅರಸುವುದರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಮತೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಚೈತ್ಯಸತ್ತೆಯ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ಇರಿಸುವುದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

(CWSA, 28/424)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಅವತಾರ ಪುರುಷ ಬುದ್ಧ

ಅವತಾರ ತಾಳುವಿಕೆ ಉತ್ಪಾಂತ್ರಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿರದಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಪ ಅರ್ಥ ಹೊಂದಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿಯೆ ಹತ್ತು ಅವತಾರಗಳ ಶ್ರೇಣಿಯೇ ಸ್ವತಃ ಉತ್ಪಾಂತ್ರಿಯ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದು ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರ, ನಂತರ ಜಲನೆಲಗಳ ನಡುವೆ ಚಲಿಸುವ ಕೂರ್ಮಾವತಾರ, ಮನುಷ್ಯ ಹಾಗೂ ಪಶುಗಳ ನಡುವೆ ಸೇತುವೆ ನಿರ್ಮಿಸುವ ನರಸಿಂಹಾವತಾರ, ನಂತರ ವಾಮನಾವತಾರ, ಗಿಡ್ಡ, ಚಿಕ್ಕ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿರದ ಹಾಗೂ ಭೌತಿಕವಾದದ್ದು, ಆದರೆ ಅವನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ದೇವಪ್ರಮುಖನನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದನು, ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದನು, ನಂತರ ರಜೋ-ಗುಣದ, ಸತ್ವಗುಣದ ಹಾಗೂ ನಿರ್ಗುಣದ ಅವತಾರಗಳು, ಅವು ಮನುಷ್ಯನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಣಿಕ ರಾಜಸಿಕವಾದುದರಿಂದ ಸಾತ್ವಿಕ ಮಾನಸಿಕ ಮನುಷ್ಯನತ್ತ ಮತ್ತೆ ಅಧಿಮಾನಸದ ಅತಿಮಾನವನತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ಯುವು. ಕೃಷ್ಣ, ಬುದ್ಧ ಹಾಗೂ ಕಲ್ಕಿ ಇವರು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕೊನೆಯ ಮೂರು ಹಂತಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೃಷ್ಣ ಅಧಿಮಾನಸದ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ತೆರೆದು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ, ಬುದ್ಧ ಪರಮೋಚ್ಚ ಮುಕ್ತಿಯಾಚೆಗೆ ವೇಗದಿಂದ ಚಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ಆ ಮುಕ್ತಿ ಇನ್ನೂ ಋಣಾತ್ಮಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ

ಉತ್ಪಾಂತಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಧನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸಲು ಮತ್ತೆ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಿ ಬರುವುದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಲ್ಕಿ ಇದನ್ನು ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ, ವಿರೋಧಿ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಹಾಗೂ ದೈವೀ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತರುವುದರ ಮೂಲಕ ಸರಿಪಡಿಸುವವನಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಶ್ರೇಣಿ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆಗೆ ಆಸ್ಪದ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

*

ಕೃಷ್ಣ ಅಧಿಮಾನಸದ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಅದರ ನಿಶ್ಚಲ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಸಿದ್ಧಿಗಳ ಬದಿಗಳೊಂದಿಗೆ ತೆರೆದು ತೋರಿಸಿದನು. ಬುದ್ಧ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಪರಮೋಚ್ಚನಲ್ಲಿರುವ ನಿರ್ವಾಣದತ್ತ ವೇಗದಿಂದ ಸಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ, ಅವನ ನಂತರ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಅದನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಂಡರು. ನಾಮರಹಿತ, ಆಕಾರರಹಿತ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯತ್ತ ಸಾಗಿ ಹೋಗುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಇತರ ಹಂತಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಇಬ್ಬರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಗೆ ಕೃಷ್ಣ ಉತ್ಪಾಂತಿಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮುನ್ನಡೆಯತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದ. ಮುಂದಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಹೆಜ್ಜೆ ಆಕಾರರಹಿತ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯತ್ತ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅತಿಮಾನವನತ್ತ ಇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿದೆ. ಮುಕ್ತಿಯ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಭಾಗವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕುವುದರ ಮೂಲಕ ಶಂಕರರು ಮಾಡಿದ ಒಂದು ತಪ್ಪನ್ನು ಬುದ್ಧನೂ ಮಾಡಿದ. ಹಾಗಾಗಿ ಕಲ್ಕಿಯಿಂದ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

(CWSA, 28/487-88)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಬುದ್ಧನ ತ್ಯಾಗ

ಏಕೈಕ ದಿವ್ಯಾತ್ಮನ ದರ್ಶನ ಎಲ್ಲ ಭಿನ್ನತೆಗಳನ್ನೂ ಚದುರಿಸುತ್ತಿದೆ; ಅನಂತ ಸ್ಥಿರತೆ, ಅನಂತ ಪ್ರೇಮ, ಅನಂತ ದಯೆ, ಅನಂತ ಸಹಿಷ್ಣುತೆ ಇವು ದೇವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಬಲಿಷ್ಠ ಆತ್ಮದ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಪಾಪ, ಕಲೆ (stain), ರೋಗ, ಜಗತ್ತಿನ ಹೊಲಸುತನ ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮಲಿನಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲವೆ ಅವನ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಪಾಪಿಷ್ಠನನ್ನು ಅವನು ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿರುವ ಲದ್ದಿಯ ಗುಡ್ಡೆಯಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಲು ತನ್ನ ಬೆನ್ನು ಭುಜಗಳನ್ನು

ಮುಂದೆ ಬಾಗಿರಿದಾಗ ತನ್ನದೇ ಕೈಗಳ ಮೇಲೆ ಮಲದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಕಲೆಗಳಿಂದ ಅವನು ಕುಗ್ಗಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ವೇದನೆಗೊಳಗಾಗಿ ಕೂಗಾಡುತ್ತಿರುವವನನ್ನು ನೋವಿನ ಕುಳಿಯಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿದಾಗ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳ ಕಣ್ಣೀರಿನಿಂದ ಮಸುಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಎಡವಿಬಿದ್ದ ಮಗನನ್ನು ತಂದೆ ಮೇಲಕ್ಕೆಬ್ಬಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಮಗು ತನಗೆ ನೋವುಂಟಾಯಿತೆಂದು ಅಳುವುದನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುವುದನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಅವನಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ನೋವುಂಟಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ತಂದೆಗೆ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ, ಅವನು ದುಃಖಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನು ಮಗುವನ್ನು ಬಯ್ಯುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಹಟದಿಂದ ನಡೆಸಿದ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ನೋವಿಗೆ ಸಾಂತ್ವನ ನೀಡುತ್ತಾನೆ: ಅಂತಹ ಆತ್ಮ ದೇವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಬಲಿಷ್ಠನೂ, ಪ್ರೀತಿಸುವವನೂ, ಸಹಾಯ ಮಾಡುವವನೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಅಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದೌರ್ಬಲ್ಯ ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ, ತನ್ನದೇ ಕಣ್ಣೀರಿನಿಂದ ಮಾನವರ ಕಣ್ಣೀರಿನ ಸಮುದ್ರ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಇಂತಹ ಆತ್ಮ ತನಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರಿಬರುವ ಬಾಹ್ಯ ಜಗತ್ತಿನ ಬಡತನಗಳಿಂದ ದುಃಖಪಡುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಇಡೀ ವಿಶ್ವವೇ ತಾನಾಗಿರುವ ಅವನು ಹೇಗೆ ದುಃಖಪಡಬಲ್ಲನು? ತನಗಾಗುವ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆತ್ಮದ ಕ್ಷುದ್ರ ನೋವು ರಾಜನೊಬ್ಬ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಗಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುತ್ತ ತನ್ನ ತೋಟದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಇರುವೆಯೊಂದನ್ನು ತುಳಿದದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗಾಗಬಹುದಾದ ನೋವಿನಂತಿರುತ್ತದೆ. ಅವನು ತನಗಾಗಿ ದುಃಖಪಡುವುದಿದ್ದರೂ ದುಃಖಪಡುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಶಮನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನ ವೇದನೆ ಅವನ ಬಳಿ ಇರುತ್ತದೆ, ತನ್ನದೇ ಸಂತೋಷ ಅವನಿಗೆ ಏನೂ ಅಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಇಡೀ ವಿಶ್ವದ ಸಂತೋಷ ಅವನ ವಶದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.

(CWSA, 17/146)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಾತ್ಮಕ ಪ್ರಚೋದನೆ

ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮವೇ ಸ್ವತಃ ಜೀವನದ ಮೌಲ್ಯದ ಮೇಲೆ, ನಿಜವಾಗಿ, ಮೊದಲಿಗೆ ಸಂಶಯವನ್ನು ಚಿಲ್ಲಿಕೊಟ್ಟ ತತ್ವಜ್ಞಾನದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದು ಹಾಗೆ ಅದರ

ಬೌದ್ಧಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಂಡಿದೆ. ಅದರ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ನೈತಿಕ ಪದ್ಧತಿಯ ಹಾಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಧಾನದ ಮೌಲ್ಯಗಳಿರುವ ಒಂದು ಸಮೂಹವನ್ನು, ಕಠೋರ ಚೈತನ್ಯ(Vigour)ವನ್ನು ಆದಾಗ್ಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಸೌಮ್ಯವಾದ ಆದರ್ಶೀಕರಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಮತ್ತು ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಜೀವನವನ್ನು, ಸಮಾಜವನ್ನು ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ-ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಾತ್ಮಕವಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಮೂಲಕ ಆತ್ಮದ ಸತ್ಯವನ್ನು ನಿಕಟವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಜೀವನವನ್ನು ತೀವ್ರಗೊಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಮರುಎರಕ ಕೊಡುವುದು ಭಾರತೀಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಹುಟ್ಟುಗುಣದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ಆರೋಗ್ಯದಿಂದಿರುವ, ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಹಾಗೂ ಚೈತನ್ಯವಿರುವ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಅವಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯತ್ತ ಯಾವಾಗಲೂ ಮರಳಿಹೋಗಲೇಬೇಕು.

(CWSA, 20/23)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮ ಕೇವಲ ಮೋಡ ಮುಸುಕಿದ ನಿರ್ವಾಣದ ಉದಾತ್ತೀಕರಣವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಕರ್ಮದ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕತೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲಿನ ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಹಾಗೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪೂರ್ಣ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಸಮಾಜ ಹಾಗೂ ನೈತಿಕತೆ ಇವುಗಳ ಮೇಲಿದ್ದ ಅದರ ಭವ್ಯ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಹಾಗೂ ಅದು ಕಲೆ ಹಾಗೂ ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಕಡಿಮೆ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇವುಗಳಿಗೆ ನೀಡಿದ ಸೃಷ್ಟಾತ್ಮಕ ಪ್ರಚೋದನೆ ಇವು ಅದರ ವಿಧಾನದ ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಜೀವಶಕ್ತಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ. ನಿರಾಕರಣೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವ ತತ್ವ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಧನಾತ್ಮಕ ಹೊರಳುವಿಕೆ ಇದ್ದುದಾದರೆ ಅದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಭವ್ಯರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಇಡಿಯಾದುದರಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತವಿತ್ತು.

(CWSA, 20/239)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದವರ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅರ್ಥ

ನಾವು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ನೋಡಿದಾಗ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಬುದ್ಧನ ಎದುರಿಗೆ

ಆರಾಧನೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ತಾಯಿ ಹಾಗೂ ಮಗುವಿನ ಗುಂಪನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅದು ಅಜಂತಾದ ಮೇರುಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಗಹನವಾದ, ಕೋಮಲವಾದ, ಹಾಗೂ ಉದಾತ್ತವಾದ ಕೃತಿ ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಆರಾಧನೆಯ ಗಾಢ ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಾವನೆಯ ಗುರುತನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ, ಅಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಅತ್ಯಂತ ಬಾಹ್ಯ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಸ್ವರ್ಶ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವನೆಯ ಸಮಷ್ಟಿಯ ಮೇಲಿದೆ. ಅದು ಆಳವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ, ದಯಾಪೂರ್ಣ, ಸ್ಥಿರ ವರ್ಣನಾತೀತವಾದುದರಂತೆಗೆ ಮನುಕುಲದ ಆತ್ಮದ ಹೊರಳುವಿಕೆಯಾಗಿದೆ, ಅದು ಬುದ್ಧನ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿ ಕರುಣೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನೇ ಸ್ವತಃ ಇಂದ್ರಿಯಗೋಚರವಾಗುವಂತೆ, ಮನುಷ್ಯನದಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ವರ್ಣಚಿತ್ರ ವಿವರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಆತ್ಮದ ಕ್ಷಣದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದ್ದು ಅದು ಎಚ್ಚತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಮಗುವಿನ, ಬರಲಿರುವ ತರುಣ ಮನುಕುಲದ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಮರ್ಪಣೆಯಾಗಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ತಾಯಿಯ ಆತ್ಮ ಅದರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು, ಸ್ಥಿರಪಡಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡಿದೆ. ಕಣ್ಣುಗಳು, ಹುಬ್ಬುಗಳು, ತುಟಿಗಳು, ಮುಖ, ಸ್ತ್ರೀಯ ಶಿರದ ನಿಲುವು ಇವೆಲ್ಲ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಭಾವದಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿವೆ, ಆ ಭಾವ ಚೈತನ್ಯಾತ್ಮಕ ಬಿಡುಗಡೆ ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡು ಹೋದುದರ ನೆನಪು ಹಾಗೂ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ, ವರ್ಣನಾತೀತವಾದ ಕೋಮಲತೆಯಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡ ಹೃದಯದ ಅನುಭವ ಏಕಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದ ಸ್ಥಿರತೆ, ಸುಪರಿಚಿತವಾದ ಆಳಗಳು ಇನ್ನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಮತ್ತು ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಅನಂತವಾದ ಏನೋ ಒಂದರ ಆಕರ್ಷಣೆಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರೇರಣೆಗೊಳಗಾಗಿರುತ್ತವೆ, ದೇಹ ಹಾಗೂ ಇತರ ಅಂಗಗಳು ಈ ಭಾವದ ಪ್ರಧಾನ ಮೊತ್ತಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ನಿಲುವಿನಲ್ಲಿ ಅದರ ಮೂಲಭೂತ ಮೈದಾಳುವಿಕೆಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ; ಅದು ಹಾಗಿರುವಾಗ ಕೈಗಳು ಸನಾತನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ತನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ಸಮರ್ಪಣೆಯ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಸರಿಸಿಡುತ್ತವೆ. ಸನಾತನ ಹಾಗೂ ಮಾನವ ಇವರ ಸಂಪರ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಆಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ, ಬಲವತ್ತರವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿದ ಬದಲಾವಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಪುನರಾವರ್ತಿಸುತ್ತದೆ. ಎಚ್ಚತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಮಗುವಿನ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಂತಹದು ವಚನ ನೀಡುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಬರಲಿರುವ ಆಳಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಕೈಗಳು

ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಹಾಗೂ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡುಬರಲು ಆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನಿರಿಸುತ್ತ ದೇಹ ಅದರ ಹೆಚ್ಚು ಸಡಿಲಾದ ವಕ್ರರೇಖೆಗಳಲ್ಲಿ, ತರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಆರಾಧಿಸುವುದರಲ್ಲಿ, ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿರುವಂತೆ, ದಿಕ್ಕುಗೆಡಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಆದಾಗ್ಯೂ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೈಗಳು ತಾಯಿಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಮಗುವನ್ನು ಏಕಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ, ಆ ಏಕಗೊಳಿಸುವಿಕೆ ತಾಯಿಯ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಹಾಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ನೀಡುವಿಕೆ ಇವುಗಳ ಅವರ ಏಕಕಾಲಿಕ ಸಂಜ್ಞೆಯಿಂದ ಸಮಾನ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವೆರಡೂ ಆಕಾರಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಿಂದುವಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಲಯಬದ್ಧತೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯುಳ್ಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಹಾಗೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಸರಳತೆ, ಕಾದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ, ಅದುಮಿಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಹಾಗೂ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಇವುಗಳಿಂದ ಲಾಭಗಳಿಸಿದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಲೆಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಈ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯಿಂದಾಗಿ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದವರ ಕಲೆಯು ಕೇವಲ ಧರ್ಮದ ದೃಷ್ಟಾಂತ, ಅದರ ಯೋಚನೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ, ಹಾಗೂ ಅದರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಾವನೆ, ಇತಿಹಾಸ ಹಾಗೂ ಪುರಾಣಕತೆ ಇವಿಷ್ಟೇ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಭಾರತದ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಅದರ ಹೆಚ್ಚು ಗಹನವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತೆರೆದು ತೋರಿಸುವ ವಿವರಣೆ ಕೂಡ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿತು.

(CWSA, 20/309-311)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಬುದ್ಧನ ಬೋಧನೆಯ ಮುಖ್ಯಾಂಶ

ಸನಾತನ ಸತ್ಯೋಕ್ತಿಗಳ, ದೈವೀ ಪ್ರೇಮದ, ದೈವೀ ಸತ್ಯದ, ನ್ಯಾಯಪರತೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಇಡಿಯಾದ ಚಲನೆರಹಿತ ಅವೈಯಕ್ತಿಕತೆ ಹಾಗೂ ದೈವೀ ಸ್ಥಿರತೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆಲ್ಲ

ಬಹುಶಃ ಬುದ್ಧನ ಬೋಧನೆಯ ನಿಜವಾದ ಮುಖ್ಯಾಂಶವಾಗಿತ್ತು - ಇದು ಅಹಂಕಾರ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳ ಸರಣಿ ಹಾಗೂ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ರೂಪ ಹಾಗೂ ವಿಚಾರದೊಡನೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಗಿಂತ ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಭೌತಿಕ ಜನ್ಮದ ವೇದನೆ ಹಾಗೂ ತೊಂದರೆಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕ್ಷುದ್ರ ಆದರ್ಶವಲ್ಲ, ಸಂದರ್ಭ ಏನೇ ಇರಲಿ, ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಲನಿರವತೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸುವ ಹಾಗೆ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವ ಆತ್ಮ ದೈವೀ ಸತ್ತೆರಹಿತವಾದುದರತ್ತ, ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದತ್ತ ಮರಳಿ ತಲುಪುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅದು ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಮೇಲೆ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಹಿಡಿತವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಹೀಗೆ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ದೈವೀ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಸನಾತನ ಪವಾಡವನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮರುಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು, ಆದಾಗ್ಯೂ ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಅದರಾಚೆಗೆ ಹಾಗೆಯೇ ತನ್ನಿಂದಾಚೆಗೆ ಇರುತ್ತದೆ.

(CWSA, 21/34)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ, ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ, ಭವ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿದೆ, ಆದಾಗ್ಯೂ ಆದ ಹಾನಿ ಕಡಿಮೆಯದೇನಾಗಲಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿ ವೈರಾಗ್ಯ ಹರಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು, ಹಾಗೂ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ವರ್ಗ ಅವರಿಗೆ ವಹಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನವನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದರು; ಮತ್ತು ಕೊನೆಗೆ ಆ ಧರ್ಮವನ್ನೇ ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಗೋಡಿಸಲಾಯಿತು. ಹೊಸ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಈ ದೋಷವನ್ನು ಹೊಸ ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು.

(ಬಂಗಾಲೀ ಬರಹಗಳು, p. 83)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ನಿರ್ವಾಣ

ನಿರ್ವಾಣವೆಂದರೇನು?

ಹಾಗಾದರೆ ನಿರ್ವಾಣವೆಂದರೇನು? ಶಾಸ್ತ್ರಾನುಸಾರಿಯಾದ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅದು ನಿರ್ಮೂಲನ ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಹೊಂದಿದೆ, ಆದರೆ ಅದು ಆತ್ಮದಲ್ಲ -

ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ ಅದು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿಲ್ಲ - ಆದರೆ ನಿರ್ಮೂಲನ-ವಾಗಬೇಕಾದುದು ಮಾನಸಿಕ ಸಂಯುಕ್ತತೆ ಇಲ್ಲವೆ ಜತೆಗೂಡಿರುವಿಕೆಗಳ ಇಲ್ಲವೆ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳ ಪ್ರವಾಹ, ಇದನ್ನೇ ನಾವೆಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೇವೆ. ಮಾಯಾವಾದಿಗಳ ವೇದಾಂತದಲ್ಲಿ ಅದು ನಿರ್ಮೂಲನವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಮಿಥ್ಯೆಯು, ನೈಜವಾಗಿರದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆತ್ಮ ಒಂದು ನಿಜವಾದ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಕಾಣದಂತಾಗುವಿಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕತೆ ಕಾಣದಂತಾಗುವಿಕೆ ಇಲ್ಲವೆ ನಿಂತುಹೋಗುವಿಕೆ ಇವುಗಳ ವಿಚಾರ ಹಾಗೂ ಅನುಭವಗಳಿವೆ - ನಿಜವಾದ ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ (ನಿರ್ವಾಣದಲ್ಲಿ) ಮಿಥ್ಯೆಯು ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ನಂದಿಸಲಾಯಿತು ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳಬಹುದು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮಿತಿರಹಿತ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕತೆಯ ಎಲ್ಲ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದದ್ದು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕೇಂದ್ರ ಇಲ್ಲವೆ ವಾಹಿನಿ ಎಂದಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲವೆ ಅದು ವಿಶ್ವಾತೀತ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಅನುಭವವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವದ ಹಾಗೂ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅರ್ಥ ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲವೆ ಅದು ಅರಿವಿರುವ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಆಧಾರ ನೀಡುವ ವಿಶ್ವಾತೀತತೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥ ನಮಗೇನಾಗಿರುತ್ತದೆ? ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆ ಹೆಸರಿನಿಂದ ನಾವು ಕರೆಯುವುದು ಮಾನಸಿಕ ಅಹಂಕಾರ, ಮನಸ್ಸು ಹಾಗೂ ದೇಹದಲ್ಲಿಯ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಇರಿಸಿದ ಯೋಜನೆ. ಈ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಬೇಕು, ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮುಕ್ತಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಆತ್ಮ ಇಲ್ಲವೆ ಜೀವ ಈ ಅಹಂಕಾರವಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಭಗವಂತನ ಶಾಶ್ವತ ಭಾಗ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಹಲವು ಬಗೆಯದೆಂದು ಈ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಆಧಾರ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಭಗವಂತನೇ ಸ್ವತಃ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಬಹುದು. ಅಹಂಕಾರವನ್ನು, ವೈಯಕ್ತಿಕತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ನಮ್ಮ ಮಿಥ್ಯೆಯ ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಿದಾಗ, ವಿಶ್ವಾತೀತ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿ ಭಗವಂತನೊಡನೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಸತ್ತೆಗಳೊಡನೆ ನಮ್ಮ ಏಕತೆಯನ್ನು

ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಅದು ನಿಜವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಅದು ತನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ದೈವೀ ಜೀವನ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಿರ್ವಾಣ ಅದರ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ. ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಸನಾತನ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ದೈವಿಕವಾಗಿ ಜೀವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಿಥ್ಯಾರೂಪದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಳಿಸುವ ವೈಯಕ್ತಿಕತೆ ಮಾಯವಾಗುವುದು ಅವಶ್ಯವಾದ ಷರತ್ತಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೈಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆವು.

(CWSA, 32/36)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದವರ ನಿರ್ವಾಣ

ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದವರ ಬೋಧನೆ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಆಂತರಿಕ ಆತ್ಮವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದಿಲ್ಲ - ಅಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗುವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಪ್ರವಾಹವಿರುತ್ತದೆ - ಪ್ರಜ್ಞೆಯೇ ಸ್ವತಃ ಕೇವಲ ಜತೆಗೂಡುವಿಕೆಗಳ ಒಂದು ಹೊರೆ - ಅದನ್ನು ಕರ್ಮದ ಚಕ್ರದಿಂದ ಚಲಿಸುವಂತೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜತೆಗೂಡುವಿಕೆಗಳು ಏಕತ್ರಗೊಂಡರೆ ಹಾಗೂ ಹಾಗೆ ಏಕತ್ರಗೊಂಡದ್ದನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿಕೊಟ್ಟರೆ (ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ), ಆಗ ಅದು ಕರಗಿಹೋಗುತ್ತದೆ, ಆತ್ಮ ಇಲ್ಲವೆ ಪಟ್ಟುಹಿಡಿಯುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತದೆ, ಆ ಪ್ರವಾಹ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಚಕ್ರ ನಿಂತುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರ ಪ್ರಕಾರ ದೈವೀ ಶೂನ್ಯ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಅದು ರಹಸ್ಯಮಯವಾದ ಏನೋ ಆಗಿರದೆ ಇರುವಂತಹದು, ಅದರಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಬರುತ್ತದೆ, ಇನ್ನಿತರರ ಪ್ರಕಾರ ಅದು ರಹಸ್ಯಪೂರ್ಣ ದೈವೀ ಶಾಶ್ವತವಾದದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಅಸ್ತಿತ್ವವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ನಿರ್ವಾಣ. ಬುದ್ಧನೇ ಸ್ವತಃ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಾಚೆಗೆ ಏನಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ಅವನು ದೇವರು, ದಿವ್ಯಾತ್ಮ, ಬ್ರಹ್ಮ ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ - ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದೆಲ್ಲ ಈ ಅಸಂತೋಷಕರ

ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಕರಗಿಸುವ ರೀತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ.

*

ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದವರ ನಿರ್ವಾಣ ಹಾಗೂ ಅದ್ವೈತಿಗಳ ಮೋಕ್ಷ ಒಂದೇ ಆಗಿವೆ. ಇಂತಹ ಹೆಸರು ಹಾಗೂ ಆಕಾರಗಳಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ತಾನೆಂದು ಭಾವಿಸದೆ ಇರುವನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅದು ಅನುಗುಣವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಅದು ಸ್ಥಳಾವಕಾಶವಿಲ್ಲದ (ಸ್ಥಳಾವಕಾಶ ಇದ್ದಾಗಲೂ, ಕಾಲಾತೀತ [ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗಲೂ]) ಅನಂತ ಸನಾತನ ದಿವ್ಯಾತ್ಮ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿ-ಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಸಮಾಧಿಯ ಮೂಲಕ ಗಳಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು.

*

ಬುದ್ಧನ ನಿರ್ವಾಣ ಹಾಗೂ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ನಿರ್ವಾಣ ಒಂದೇ ಆಗಿವೆ. ಗೀತೆ ಅದನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿಯ ನಿರ್ವಾಣ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸುತ್ತದೆ, ಬುದ್ಧ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಹೆಸರನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಎದರಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಾಣವಾಯಿ-ತೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಇಷ್ಟಪಡಲಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಬಂದ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದ ಕೆಲವು ಪಂಥಗಳು ಅದನ್ನು ದೈವೀ ಶೂನ್ಯ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿದರು, ಎಲ್ಲವೂ ಆಗಿರುವುದನ್ನು ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಚಾಯಿನಾ ದೇಶದ ತಾವೋ(Tao) ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅದು ಸಮಾನವಾಗಿತ್ತು.

(CWSA, 32/36)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಹಾಗೂ ನಿರ್ವಾಣ

ನನ್ನದೇ ಯೋಗಕ್ಕೆ ನಿರ್ವಾಣವನ್ನು ತಲುಪುವುದು ಮೂಲಭೂತ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ನನ್ನನ್ನು ಹಠಾತ್ತನೆ ಮೇಲಿನ ಒಂದು ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಯೋಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಚೆಲ್ಲಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಪ್ರಾಣಿಕ ಇಲ್ಲವೆ ಮಾನಸಿಕ ಪೋಷಣೆಯಿರಲಿಲ್ಲ, ಅಹಂಕಾರವಿರಲಿಲ್ಲ, ನಿಜವಾದ

ಯಾವ ಜಗತ್ತೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ನಿಶ್ಚಲ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೂಲಕ ನೋಡಿದಾಗ ಏನನ್ನೋ ಗ್ರಹಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇಲ್ಲವೆ ಏನೋ ಒಂದು ತನ್ನ ಪೂರಾ ನಿಶ್ಚಲ ನೀರವತೆಯಲ್ಲಿ ಬರಿದಾದ ರೂಪಗಳಿರುವ ಜಗತ್ತೊಂದನ್ನು ಹಾಗೂ ನಿಜವಾದ ದ್ರವ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ನೆರಳುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಾತ್ಮರಾದ ಒಬ್ಬರಾಗಲಿ, ಬಹಳ ಜನರಾಗಲಿ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಪರಿಪೂರ್ಣ-ವಾದದ್ದು 'ತತ್', ಆಕಾರರಹಿತ, ಸಂಬಂಧರಹಿತ, ಶುದ್ಧ, ವರ್ಣನಾತೀತ, ಯೋಚನಾತೀತ, ಪರಿಪೂರ್ಣ ಇದೆಲ್ಲ ಆದದ್ದಿತ್ತು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಪರಮೋಚ್ಚ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದದ್ದು ಏಕಮಾತ್ರವಾಗಿ ನಿಜವಾದದ್ದು. ಇದು ಮಾನಸಿಕ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಮೇಲೆಯೋ ಇಣುಕು ನೋಟ ನೋಡಿದ್ದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. - ಅಮೂರ್ತ ರೂಪವಲ್ಲ - ಅದು ಧನಾತ್ಮಕವಾದದ್ದು. ಕೇವಲ ಧನಾತ್ಮಕ ನೈಜತೆ, ಆದಾಗ್ಯೂ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶವಿರುವ ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತಲ್ಲ, ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ, ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಇಲ್ಲವೆ ಈ ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸದೃಶವಾದದ್ದನ್ನು ಪ್ರವಾಹದಿಂದ ತುಂಬುವ ಹಾಗೂ ಮುಳುಗಿಸಿಬಿಡುವ, ಯಾವುದೇ ನೈಜತೆಗೆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಇಲ್ಲವೆ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡದೆ ಆದರೆ ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ಯಾವುದೂ ವಾಸ್ತವವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ, ಧನಾತ್ಮಕವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೆ ಯಥಾರ್ಥ-ದ್ದಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅದು ನನಗೆ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಾಸಕೊಡುವಂತಹ ಇಲ್ಲವೆ ಸಂತೋಷಕೊಡುವಂತಹ ಏನಾದರೂ ಇತ್ತೆಂದು ಹೇಳಲಾರೆ - ವರ್ಣನಾತೀತ ಆನಂದ ನನಗೆ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಬಂದಿತು - ಆದರೆ ಅದು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲಾಗದ ದೈವೀ ಶಾಂತಿಯನ್ನು, ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುವ ನಿಶ್ಚಲನೀರವತೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟಿತು. ನಾನು ಆ ನಿರ್ವಾಣದಲ್ಲಿ ಅದು ಇತರ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡುವವರೆಗೆ, ಏನನ್ನಾದರೂ ಬದಲಾಯಿಸದೆ ಇರುವವರೆಗೆ ನಾನು ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಆ ನಿರ್ವಾಣದಲ್ಲಿದ್ದೆ, ಮತ್ತು ಆಂತರಿಕ ಅನುಭವದ ಹೃದಯ, ಅದರ ಸತತ ನೆನಪು ಮತ್ತು ಅದು ಮರಳಬರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇವು ಮೇಲ್ಗಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅತಿಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಗುವವರೆಗೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಿದ್ಧಿ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿತು ಮತ್ತು ಈ ಮೂಲ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಬೆಸೆದುಕೊಂಡಿತು. ಒಂದು ಮುಂಚಿನ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಭ್ರಮಾತ್ಮಕ ಜಗತ್ತಿನ ಮುಖವಿದ್ದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ, ಭ್ರಮೆ¹ ಕೇವಲ ಮೇಲ್ಮೈಯಲ್ಲಿಯ ಗೋಚರ ಸಂಗತಿಯಾಗಿರುವ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಭವ್ಯ ನೈಜತೆಯನ್ನು ಹಿಂದಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ, ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಗಡೆ ಪರಮೋಚ್ಚ ದೈವೀ ನೈಜತೆ ಇರುವ, ಮೊದಲು ಕೇವಲ ಸಿನೇಮಾದಂತಹ ಆಕಾರದಂತೆ ಇಲ್ಲವೆ ನೆರಳಿನಂತೆ ಕಂಡುಬಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಗಾಢ ನೈಜತೆಯಿರುವ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿತು. ಮತ್ತು ಇದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಸೆರೆಗೊಳಗಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ, ಪರಮೋಚ್ಚ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲವೆ ಪತನವಿರಲಿಲ್ಲ, ಅದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೈವೀ ಸತ್ಯ ಸತತ ಎತ್ತರಕ್ಕೇರುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೂ ವಿಸ್ತಾರಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿತು, ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಆತ್ಮ ನೋಡಿತು, ಇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲ. ಮತ್ತು ದೈವೀ ಶಾಂತಿ, ದೈವೀ ನಿಶ್ಚಲ ನೀರವತೆ, ಅನಂತದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇವು ಯಾವಾಗಲೂ ಜಗತ್ತಿನೊಡನೆ ಇಲ್ಲವೆ ಎಲ್ಲ ಜಗತ್ತುಗಳೊಡನೆ ಕೇವಲ ಭಗವಂತನ ಕಾಲರಹಿತ ಶಾಶ್ವತತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸತತ ಪ್ರಸಂಗ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡವು.

(CWSA, 35/249-250)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಈ (ಸಮಗ್ರ) ಯೋಗದ ಸಿದ್ಧಿ ಕೆಳಸ್ತರದಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಿರ್ವಾಣ, ಹಾಗೂ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿ ಇವುಗಳಿಗಿಂತ ಉಚ್ಚತರವಾದದ್ದು.

(CWSA, 29/433)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಬುದ್ಧ, ಯಾವಾಗಲೂ, ಯಾವುದೇ ತತ್ವಮೀಮಾಂಸೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡುವುದನ್ನು ಅಸಂದಿಗ್ಧವಾಗಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದ, ಅವನಿಗೆ ಕೇಳಲಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ವಿಶ್ವದ

1. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅದು ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲ. ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಮೇಲೆ ಆಧಾರರಹಿತ ಹಾಗೂ ನೈಜವಲ್ಲದ ಏನೋ ಒಂದನ್ನು ಹೇರುವುದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮತ್ತು ಇಂದ್ರಿಯದಿಂದ ತಪ್ಪು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟವಾದ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಮಿಥ್ಯೆಗೊಳಪಡಿಸುವ ತಪ್ಪು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ.

(CWSA, 35/349-250)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಮೂಲ ಹಾಗೂ ಕೊನೆ ಕುರಿತಾಗಿತ್ತು, ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: ಒಂದೇ ವಿಷಯ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ: ದೈವೀ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಾಗಿದೆ, ಎಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಅಂತರ್ಮುಖಿಯಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಅಹಂಕಾರಯುಕ್ತ ಆಸೆಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಬೇಕು.

(CWM, 2/88)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮ

ಬುದ್ಧ ಹಾಗೂ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮ

ಬುದ್ಧ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ನಿವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದ, ಧ್ಯಾನಕ್ಕಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಮೆಲಿರುವ ವೇದನೆ ಹಾಗೂ ದುಃಖ, ಈ ಎಲ್ಲ ರೋಗ ಹಾಗೂ ಮರಣ, ಆಸೆ ಹಾಗೂ ಪಾಪ ಹಾಗೂ ಹಸಿವು ಇವುಗಳಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಮಾರ್ಗವೊಂದನ್ನು ಶೋಧಿಸಿದ. ಅವನು ದೈವೀ ಸತ್ಯವೊಂದನ್ನು ನೋಡಿದ, ಅದನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ತನ್ನ ಸುತ್ತ ನೆರೆದಿದ್ದ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಅವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಬಂದವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಹೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ. ಆದರೆ ಬುದ್ಧ ಮರಣ ಹೊಂದುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ಅವನ ಬೋಧನೆಯ ತಿರುಚುವಿಕೆ ಹಾಗೂ ವಿರೂಪಗೊಳಿಸುವಿಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಮಾಯವಾದ ನಂತರ ಮಾತ್ರ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮ ಪೂರ್ತಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಕೃತವಾಗಿ ವಚನ ನೀಡುವ ಧರ್ಮವಾಗಿ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನಿಂತಿತು, ಅದಕ್ಕೆ ಆಧಾರ ಬುದ್ಧ ಏನು ಹೇಳಿರಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದು ಹಾಗೂ ಈ ಹೇಳಿಕೆಗಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿತ್ತು. ನಂತರ ಶೀಘ್ರವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಶಿಷ್ಯರು ಹಾಗೂ ಶಿಷ್ಯಂದಿರ ಶಿಷ್ಯರು ಗುರು ಬುದ್ಧ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲವೆ ಅವನ ಉಚ್ಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪಂಥಗಳು ಹಾಗೂ ಉಪಪಂಥಗಳು ಪಾಲಕ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದವು. ಅವು ದಕ್ಷಿಣ ಪಥ, ಉತ್ತರ ಪಥ, ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಪೂರ್ವ ಪಥ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೇವಲ ಮೂಲ ಪಥ ಕಲುಷಿತಗೊಂಡಿರದ ಪಥ

ಎಂದು ಹಕ್ಕು ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದವು, ಅದೇ ಬಗೆಯ ವಿಧಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬೋಧನೆಯ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿತು, ಅದೂ ಕೂಡ, ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಕೂಟವಿರುವ ಸಂಘಟಿತಗೊಂಡ ಧರ್ಮವಾಯಿತು. ಜೇಸಸ್ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದರೆ ಅವನು ಬೋಧನೆ ಮಾಡಿದುದರ ಮೇಲೆ ಹೇರಲಾದುದರಿಂದ ಆದ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಅದನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾರ. ಮತ್ತು ಬುದ್ಧ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುವವನಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಬೋಧನೆಗೆ ಏನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವವನಿದ್ದರೆ ಅವನು ಉತ್ಸಾಹ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನಿರ್ವಾಣದತ್ತ ಓಡಿ ಹೋಗುವನು! ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಅದೇ ಕತೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದಿರುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮ ಜನ್ಮ ತಾಳುವುದಕ್ಕೆ ಜಗತ್ತಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುರು ಬರುವಾಗಿನ ಪ್ರಸಂಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವನು ಬರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತೆರೆದು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನು ದೈವೀ ಸತ್ಯದ ಅವತಾರವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಜನರು ಅದರ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅದರ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ರಾಜಕೀಯ ಸಂಘಟನೆ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಧರ್ಮವನ್ನು ಅವರು ಒಂದು ಸರಕಾರ, ರಾಜ್ಯನೀತಿ ಹಾಗೂ ನಿಯಮಗಳಿಂದ, ಅದರ ಮತ ತತ್ವಗಳು ಹಾಗೂ ಪಂಥಗಳಿಂದ, ಅದರ ನಿಯಮಗಳು ಹಾಗೂ ವೃತ್ತಗಳಿಂದ ಸಮಾರಂಭಗಳಿಂದ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವವರ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲವೂ ಬಂಧನ-ಕಾರಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲವೂ ನಿರಂಕುಶ ಹಾಗೂ ಮೀರದಂತಹದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದೇಶ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ, ಸ್ವಾಮಿನಿಷ್ಠರು ಬಹುಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಬಂಡಾಯವೆದ್ದು ಅಡ್ಡದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಹೋಗುವವರಿಗೆ, ಹಾಗೂ ಪಾಪಂಡಿಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ.

(CWM, 3/76-77)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಭಿನ್ನ ಬಗೆಯ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮ

ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮ ಅನೇಕ ಬಗೆಯದಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಇಡಿಯಾಗಿ ಶೂನ್ಯ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಬಗೆಯದು ಆ ಅನೇಕ ಬಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಕರ್ಮ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಾಚೆಗೆ ಒಂದು ದೈವೀ ಶಾಶ್ವತವಾದದ್ದು ಇರುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಶೂನ್ಯ ಪಂಥಗಳ ಶೂನ್ಯವನ್ನೂ ಕೂಡ ಏನೇನೂ ಇಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದು ಎಲ್ಲವೂ

ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಲಾವೋ(Leo Tse)ನ ತಾವೋ(Tao) ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ “ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲ್ಗಡಗಿರುವ” ಒಂದು ಉಚ್ಚತರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಬಲವತ್ತರವಾದ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯ ಮೂಲಕ ತಲುಪಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು.

(CWSA, 29/433)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಬುದ್ಧ ನಿಮ್ಮತರ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಅವಿದ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

(CWSA, 30/159)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದ ಮಾದರಿಗಳು

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಹೀನಯಾನ ಹಾಗೂ ಮಹಾಯಾನ ಎಂದರೇನು?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಇವು ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದವರು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಶಬ್ದಗಳು. ಇದು ಪಾಲಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶಬ್ದಗಳ ಅನುವಾದ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮವನ್ನು ‘ಮಹಾಯಾನ’ದ್ದೆಂದು ಹಾಗೂ ದಕ್ಷಿಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮವನ್ನು ‘ಹೀನಯಾನ’ದ್ದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಬುದ್ಧನ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರ ಇಲ್ಲವೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಂಬಬಹುದಾದುದರ ಪ್ರಕಾರ ಬಹಳ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಹೀನಯಾನ ವಿಧೇಯವಾಗಿ ಪಾಲಿಸುತ್ತದೆ.

ದೇವನೆಂಬುವನೊಬ್ಬನಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬುದ್ಧ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರದ ಪಟ್ಟುಹಿಡಿಯುವಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಅವತಾರ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಉಚ್ಚತರ ಲೋಕಗಳ ಸತ್ತೆಗಳಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ದಕ್ಷಿಣ ಪಥದ ಧರ್ಮ ಆ ರೀತಿಯದಾಗಿದೆ, ಅದು ಅತ್ಯಂತವಾಗಿ ಶೂನ್ಯ ಸಿದ್ಧಾಂತದ್ದಾಗಿದೆ, ಅದು ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ ಎಂದು

ಹೇಳುತ್ತದೆ, ಅದು ಹಾಗಿರುವಾಗ ಉತ್ತರ ಪಥದ ಧರ್ಮ, ಅದನ್ನು ಟಿಬೇಟಿನಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು ಟಿಬೇಟಿನಿಂದ ಚಾಯನಾ ದೇಶಕ್ಕೆ, ಚಾಯನಾ ದೇಶದಿಂದ ಜಪಾನಿಗೆ ಹರಡಿಕೊಂಡಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಬೋಧಿಸುತ್ತರನ್ನು (ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಅವರು ಸಂತರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಾರೆ) ಎಲ್ಲ ಹಿಂದಿನ ಬುದ್ಧರನ್ನು ನೋಡಬಹುದು, ಅವರು ಒಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ದೇವತೆಗಳು ಇಲ್ಲವೆ ದೇವರುಗಳ ಹಾಗಿದ್ದರು ಎಂದರೂ ನಿಮಗೆ ಬೌದ್ಧರ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ನೋಡುವ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿ ಬಂದಿತ್ತೇ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. (ನಾನು ಅಂತಹ ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ಚಾಯನಾ ಹಾಗೂ ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ.) ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಕಿರು ವಿಗ್ರಹಗಳಿರುವ ವಿಶಾಲವಾದ ಹಜಾರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತೀರಿ. ಅಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತರ, ಹಾಗೂ ಬೋಧಿಸುತ್ತರ ಎಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯರುಗಳ, ದೈವೀಕರಿಸಿದ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಶಕ್ತಿಗಳ ಕಿರು ವಿಗ್ರಹಗಳಿರುತ್ತವೆ, ನಿಜವಾಗಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ದೇವರುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳಗಾಗುತ್ತೀರಿ! ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಗೆ ನೀವು ದಕ್ಷಿಣದೆಡೆಗೆ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಒಂದಾದರೂ ಪ್ರತಿಮೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮಹಾಯಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಸ್ತುಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ಹೀನಯಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ವಸ್ತುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇವೆರಡೂ ಶಬ್ದಗಳ ಮೂಲ ಕುರಿತು ನನಗೆ ನಿಖರವಾದ ತಿಳಿದುಬಂದಿಲ್ಲ.

(CWM, 4/257-58)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಉತ್ತರ ಪಥ ಹಾಗೂ ದಕ್ಷಿಣ ಪಥ

ನೋಲಿನಿ ಅವರ ಪ್ರಶ್ನೆ: ಅಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಪಠ್ಯಗಳಿವೆ, ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಪಠ್ಯ, ದಕ್ಷಿಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವವರ ಇನ್ನೊಂದು ಪಠ್ಯ.

ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಅಹಾ! ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವವರ ಹಾಗೂ ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವವರ ಕಲ್ಪನೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನರು, ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲವೆ! ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮ ಕುರಿತಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ

ಪಥ ಬಹಳ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಪಠ್ಯವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ನಯವಾದ ಹೊರಳುವಿಕೆಗೆ ಆಸ್ಪದ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅದು ಭಯಾನಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮ, ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರೂಪದಲ್ಲಿರಬಹುದಾದ ದೇವಪ್ರಮುಖನ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರವನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಗೆ ಉತ್ತರ ಪಥದ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮ ದೇವರುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅತಿ ಲೋಲುಪತೆ ಹೊಂದಿರುವಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ, ಇವರು ಮೊದಲಿನ ಬುದ್ಧರೆಂಬುದು ಸತ್ಯ, ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ಇನ್ನೂ ದೇವರುಗಳೆಂಬ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಳಿಸಿ ನೋಡಲಾಗುತ್ತದೆ, ನಂತರ ಹೇಳಿದ ಇದು ಚಾಯನಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿತು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಜಪಾನಿಗೆ ಹೋಯಿತು. ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬುದ್ಧನ ದೇವಾಲಯವಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕು ಹಾಗೂ ನೋಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿರುವ ಬುದ್ಧನ ವಿಗ್ರಹಗಳಿವೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಶಿಲ್ಪಕಲೆಯಿಂದ ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ - ಕೆಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿರಿಸಲಾದ ಬುದ್ಧನ ವಿಗ್ರಹದ ಸುತ್ತಲೂ ಸಾವಿರಾರು ಆಕಾರಗಳು ಅವಾಗಿದ್ದವು - ಅವು ಅಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದವು, ಹಿಂದಿರುವ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಇಡಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಲಾಗಿತ್ತು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರತಿಮೆಗಳು, ದೊಡ್ಡ ಆಕಾರದವು, ಮೈತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದವುಗಳು, ತೆಳ್ಳಗಾಗಿರುವಂತಹಗಳು, ಸ್ತ್ರೀಯರು, ಗಂಡಸರು - ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಇತ್ತು, ಸಮಾಧಿ ಮಂದಿರವಿತ್ತು, ದಿಗಿಲು ಹುಟ್ಟಿಸುವಂತಹದಾಗಿತ್ತು, ಅವರು ದೇವರುಗಳ ಹಾಗಿದ್ದರು. ನಂತರ ಕೂಡ ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಸತ್ತೆಗಳಿದ್ದವು, ಪಶುಗಳ ರೂಪದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ರೂಪಗಳಿದ್ದವು ಮತ್ತು ಇವು ಪೂಜೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುವವಾಗಿದ್ದವು. ಅದು ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ಅತಿ ಲೋಲುಪತೆಯಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ಪಥದ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪೊಟ್ಟಿಸ್ಪಂಟ ಪಂಥದವರಂತಹ ವೈರಾಗ್ಯವಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಿರಬಾರದು ಅಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿ ದೈವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲ, ಆಸೆಗಳಿರುವ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಆಸೆಯ ಮೂಲಕ ಬರುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಆಸೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಜಗತ್ತಿನಿಂದ, ಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ವಾಣದತ್ತ ಮರಳಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ - ಏನೋ ಇಲ್ಲದಿದ್ದುದು ಕೂಡ ಮೂರ್ತರೂಪದ ಏನೋ ಒಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಅದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ದಕ್ಷಿಣ ಪಥದ

ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪಾಲಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಪಥದ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಟಿಬೆಟಿಯನ್ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮವನ್ನು ಟಿಬೆಟಿಯನ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ, ಹಾಗೂ ಚಾಯನೀಸ್ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮವನ್ನು ಚೀನಾ ದೇಶದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೂ ಜಪಾನೀಯರ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮವನ್ನು ಜಪಾನೀ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

(CWM, 5/325-26)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಬುದ್ಧನೊಡನೆ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಂವಾದ

(ಸಾಯಂಕಾಲದ ಧ್ಯಾನದ ನಂತರ 5.30ಕ್ಕೆ ಸಂವಾದದ ಬಗ್ಗೆ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಯಿತು)

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಬುದ್ಧ ಹೇಳಿದ್ದು “ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಈ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ವಜ್ರವಿದೆ, ಅದರ ಸುತ್ತ ಬಂಗಾರ ವರ್ಣದ ಪ್ರಕಾಶವಿದೆ. ಅದು ಒಮ್ಮೆಗೆ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿರುವಂತಹದು, ಬೆಚ್ಚಗಿರುವಂತಹದು, ಅದು ಅವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಈ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕರಿ ಬಣ್ಣದ ಕರಂಡ(casket)ದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಿರುವೆ? ಆ ಕರಂಡದ ಮೇಲೆ ಆಳವಾದ ನೇರಳೆ ಬಣ್ಣದ ಗೆರೆಗಳಿವೆ. ಅತ್ಯಂತ ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಹೊದಿಕೆ ಆಳವಾದ ಮಸುಕಾದ ನೀಲಿ ಬಣ್ಣದ್ದಾಗಿದೆ, ನಿಜವಾಗಿ ಅಂಧಕಾರದ ಹೊದಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನ ಭವ್ಯತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡಲು ನೀನು ಹೆದರಿಕೊಂಡಂತೆ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಹೊರಸೂಸಲು ಕಲಿತುಕೋ ಮತ್ತು ಬರುವ ಬಿರುಗಾಳಿಗೆ ಹೆದರಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ: ಗಾಳಿ ಸಮುದ್ರ ತೀರದಿಂದ ಬಹಳ ದೂರ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಜಗತ್ತನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನ ಕೋಮಲತೆಯ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಮಿತವ್ಯಯದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿಯಾ? ಆದರೆ ಪ್ರೇಮದ ಮೂಲ ಅನಂತವಾಗಿದೆ. ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆಗೆ ಒಳಗಾಗಬಹುದೆಂದು ಹೆದರಿಕೊಂಡಿರುವೆಯಾ? ಆದರೆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿರುವಿ? ಸನಾತನ ಸತ್ಯ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ

ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಸಾಧನವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಉಳಿದದ್ದಕ್ಕಿಲ್ಲ ನೀನು ಕಾಳಜಿ ಮಾಡುವುದೇಕೆ? ನೀನು ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಹೊರಟುಬಂದ ಯಾತ್ರಿಕನ ಹಾಗಿರುವಿ, ಅವನು ಜನರ ಗುಂಪಿನ ಎದುರಿಗೆ ಹೊಸ್ತಿಲಮೇಲೆ ನಿಂತಿರುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಪರಮೋಚ್ಚ ಶೋಧದ ಅಮೂಲ್ಯ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತೆರೆದು ತೋರಿಸುವ ಮೊದಲು ಅವನು ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳು, ನಾನೂ ಕೂಡ ಅನೇಕ ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಅದರ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ನೋಡಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದೆ: ಅಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗಳಿದ್ದವು ಮತ್ತು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಅದಾಗ್ಯೂ ನಾನು ಪೃಥ್ವಿಯತ್ತ ಹಾಗೂ ಜನರತ್ತ ಹೊರಳಿದೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟೆ. ಪೃಥ್ವಿಯತ್ತ, ಜನರತ್ತ ಹೊರಳು - ಇದು ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ನೀನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೆ? - ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ದಾಹವುಳ್ಳ ಜನರಿಗಾಗಿ ಪವಿತ್ರ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಈ ನಂತರ ಆ ವಜ್ರದ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೂ ಆಕ್ರಮಣಮಾಡಲಾರದು. ಅದರ ರಚನಾಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಅದರಿಂದ ಹೊಳಪು ನೀಡುವ ಮೃದುವಾದ ತೇಜೋರಾಸಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಪ್ರತಿ ಹೇಳಲಾಗದು. ನಿನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶಯ ಹೊಂದಿರುವೆಯಾ, ನಿನ್ನ ಅಜ್ಞಾನ ಕುರಿತು ಹೆದರಿಕೊಂಡಿರುವೆಯಾ? ಇದೇ ನಿಖರವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಬಲದ ಮೇಲೆ ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿರದ ಕತ್ತಲು ರಾತ್ರಿಯ ಅಂಧಕಾರದ ಹೊದಿಕೆಯನ್ನು ಆಚ್ಛಾದಿಸುತ್ತದೆ. ನೀನು ರಹಸ್ಯದ ಹೊಸ್ತಿಲಮೇಲೆ ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡುತ್ತಿರುವಿ, ಹಾಗೂ ನಡುಗುತ್ತಿರುವಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ರಹಸ್ಯ ಈಗ ನಿನಗೆ ಸನಾತನ ದೈವೀ ಕಾರಣಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಭಯಾನಕವಾದದ್ದು, ಆಳ ತಿಳಿಯಲಾಗದಂತಹದು ಎಂದು ತೋರಿಬರುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನೀನು ಮತ್ತೆ ಧೈರ್ಯ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಆಳದಿಂದ ಬರುವ ಆಜ್ಞೆಗೆ ವಿಧೇಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಇದನ್ನು ನಾನು ನಿನಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಏಕೆಂದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಅರಿತಿದ್ದೇನೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಅದು ಒಮ್ಮೆ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಹಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯ ಎದುರು ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ

ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ನನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಸಂಶಯಪಡುವಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ನಿನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ನೀನು ಹೀಗೆ ಪರಮೋಚ್ಚ ದೈವೀ ಸತ್ಯ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಏನು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವಿ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಸತ್ತೆಯ ನಿಯಮವನ್ನು ನೀನು ಶೋಧಿಸುವಂತಾಗುವುದು. ಇನ್ನೂ ಆ ವಿಷಯ ನಿನಗೆ ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾದದ್ದೆಂದು ತೋರಿಬರಬಹುದು; ಒಂದು ದಿನ ಬರುತ್ತದೆ, ಆಗ ಇಷ್ಟು ದೀರ್ಘ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಅದು ಬೇರೆ ರೀತಿಯದು ಹೇಗಾಯಿತು ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುವಿ.”

(CWM, 1/332-33)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

(ಡಿಸೆಂಬರ್ 20, 1916 ರಂದು ಸಾಯಂಕಾಲ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವರು ಶಾಕ್ಯ ಮೌನಿ (Cakya Mouni) (pp. 366-67) ಯೊಂದಿಗಾದ ಸಂಸರ್ಗವನ್ನು ಅವರ ಬರೆದ ಅಂದಿನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯ ಅವನಾರೆಂದು ಕೇಳಿದ).

*

ಬುದ್ಧನ ಬೋಧನೆಗಳ ಉಪಯುಕ್ತತೆ

ಮನುಕುಲ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದುವಂತೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಒಂದು ಸಹಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಪ್ರಗತಿ ಹೋಂದುವುದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವ ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದು ಅಡೆತಡೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ನೀನು ಇದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವಿ, ಏಕೆಂದರೆ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ನಾವು ಧಮ್ಮ ಪದವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಹಾಗೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ಧ್ಯಾನ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ನಾನು ಈ ಪಠ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅದು ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಬಲ್ಲದು. ಅದು ಒಂದು ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಫುಟಿಕೀಕರಣ-ಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯ ಈ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು

ಲಾಭದಾಯಕವಾಗುವಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ, ಅದು ಬಹಳ ಸಹಾಯಕಬಲ್ಲದು, ಹಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಅದನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಬಲ್ಲದು ಎಂಬುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಅದರಿಂದ ಹೇಗೆ ಲಾಭಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು-ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಅದು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ.

(CWSA, 32/36)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದ ಮಾರ್ಗ ಹಾಗೂ ಇತರ ಯೋಗಗಳು

ಈ ಯುಗದ ಅತ್ಯಂತ ಭವ್ಯವಾದ ಮಾನಸಿಕ ತೊಂದರೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು

ನಾನು ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ವಾಕ್ಯದ ನಿಖರವಾದ ಪಠ್ಯವನ್ನು ನಿಮ್ಮತ್ತ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಒಂದು ಪತ್ರಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿತ್ತು.

ಎಲ್ಲ ಪ್ರವಾದಿಗಳು, ಎಲ್ಲ ಪಂಥಗಳು ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಗಣಿಸದರ ಒಂದೇ ಸ್ವರದ ಮೇಲೆ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವ ಈ ಮಾನಸಿಕ ರೂಢಿ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ (ಅದನ್ನು ಜನರು ಮಾನಸಿಕ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.) ಆ ರೂಢಿ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ, “ನಮಗೇನು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹವಿಲ್ಲ, ಆದ್ಯತೆಗಳಿಲ್ಲ. ಅದೆಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.” ಇದೊಂದು ಭಯಾನಕ ಗೊಂದಲ.

ಅದು ಈ ಯುಗದ ಅತ್ಯಂತ ಭವ್ಯವಾದ ಮಾನಸಿಕ ತೊಂದರೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಏನೇ ಇರಲಿ, ಈ ನಿರರ್ಥಕ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ “ನಿಖರವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ದೋಷ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೆ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ನೀವು ತೆರೆದುಕೊಂಡ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಧಿಯೋಸೋಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ, ಅದೇ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಪುಸ್ತಕವೊಂದನ್ನು ಓದುತ್ತೀರಿ - ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತತೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ

ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ, ಮತ್ತು ಯಾವುದನ್ನೂ ಕುರಿತು ಏನನ್ನೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತು ನಂತರ ಬಹಳ ಬಲಿಷ್ಠ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಬಂದಿತು; ಏನೋ ಒಂದು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡಿತು ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಬರೆಯುವ ನಿರ್ಬಂಧಕ್ಕೊಳಗಾದೆ, ಬರೆದದ್ದು ಹೀಗಿದೆ: “ಜಗತ್ತಿನ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಒಂದು ಬೋಧನೆಯಲ್ಲ, ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಕಾಶನ(revelation)ನವಲ್ಲ, ಪರಮೋಚ್ಚನಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಕೈಕೊಂಡ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಿತ ಕ್ರಿಯೆ.”

ಅದು ನನ್ನಿಂದ ಬಂದುದಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಂದ (ಮೇಲ್ಗಡೆ ಕುರಿತು ಸಂಜ್ಞೆ) ಅದು ಬಂದಿತು. ಆದರೆ ಅದು ನನ್ನನ್ನು ಹರ್ಷಿತಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು.

(Mother's Agenda: Feb. 28,1961)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಜಗತ್ತನ್ನು ಕುರಿತು ಮೂರು ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು

1. ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದ್ದು ಹಾಗೂ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರದು:

ಜಗತ್ತು ಒಂದು ಭ್ರಮೆ. ಅಜ್ಞಾನದ ಹಾಗೂ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಉಂಟಾದ ವೇದನೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವೆಂದರೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಅದರಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಮೂಲ ಅಸ್ತಿತ್ವರಹಿತವಾದುದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಅಪ್ರಕಟಿತವಾದುದರಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಗಬೇಕು.

2. ಬಹಳ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡ ವೇದಾಂತದಲ್ಲಿದ್ದದ್ದು:

ಜಗತ್ತು ಸಾರಭೂತವಾಗಿ ದೈವಿಕವಾಗಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಬಾಹ್ಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ವಿರೂಪಕ್ಷೋಳಗಾಗಿದೆ, ಮಬ್ಬಾಗಿದೆ, ಅಜ್ಞಾನದ್ದಾಗಿದೆ, ವಿಕೃತಿಗೊಳಗಾಗಿದೆ. ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವೆಂದರೆ ಆಂತರಿಕ ಭಗವಂತನ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳವರಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ತೊಂದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಬಾಹ್ಯ

ಜಗತ್ತು ಬದಲಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ಅದರ ಅಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಹಾಗೂ ಅಜ್ಞಾನದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

3. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ:

ಜಗತ್ತು, ಅದಿದ್ದ ಹಾಗೆ, ಅದಾಗಬೇಕೆಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ದೈವಿಕವಾದ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದರ ಒಂದು ಮಬ್ಬಾದ ಮತ್ತು ವಿಕೃತಗೊಂಡ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಅದು ದೈವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಹಾಗೂ ಸಂಕಲ್ಪದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದಾಗುವುದರ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ; ಭಗವಂತನ ಎಲ್ಲ ರೂಪಗಳು ಹಾಗೂ ಮುಖಗಳೂ ಆದ - ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶ, ಜ್ಞಾನ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಪ್ರೇಮ ಹಾಗೂ ಸೌಂದರ್ಯ ಇವುಗಳಡಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪ್ರಕಟಣೆಯಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಲಿ ಎಂದು ಅದನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಇದು ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ನಮ್ಮ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಹಾಗೂ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ.

(CWM, 14/33)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಯೋಗದ ಎರಡು ಗುರಿಗಳು

ನಮ್ಮ ಯೋಗದ ಗುರಿ ಸ್ವ-ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯಾಗಿದೆ, ಸ್ವ-ನಿರ್ಮೂಲನವಲ್ಲ. ಯೋಗಿಯ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ, ವಿಶ್ವದಿಂದ ಹಿಂದೆ ಸರಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಮತ್ತೆ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಪಡೆಯುವುದು, ಮೊದಲನೆಯದು ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ, ಎರಡನೆಯದನ್ನು ತಪಸ್ಸಿನ ಮೂಲಕ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ದೇವನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಾಗ ಮೊದಲನೆಯದು ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ದೇವನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ನೆರವೇರಿಕೆಯನ್ನು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಂಡಾಗ ಎರಡನೆಯದನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮದು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಲಿ, ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟುಬಿಡುವ ಮಾರ್ಗವಾಗದಿರಲಿ, ನಮ್ಮ ಗುರಿ ಸಮರದಲ್ಲಿ ವಿಜಯ ಪಡೆಯುವುದಾಗದಿರಲಿ, ಎಲ್ಲ ಹೋರಾಟದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗದಿರಲಿ.

ಬುದ್ಧ ಹಾಗೂ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಜಗತ್ತು ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಮಿಥ್ಯೆಯದು ಹಾಗೂ ದುಃಖದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಹೋಗುವುದೊಂದೇ ವಿವೇಕದ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಜಗತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮನ್ನಾಗಿದೆ, ದೇವರಾಗಿದೆ, ದೈವೀ ಸತ್ಯದ್ದಾಗಿದೆ, ದಿವ್ಯಾನಂದದ್ದಾಗಿದೆ; ಮಾನಸಿಕ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ನಾವು ತಪ್ಪಾಗಿ ಓದುವುದು ಅದು ಮಿಥ್ಯೆ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದೇವನೊಡನೆ ನಮ್ಮ ತಪ್ಪಾದ ಸಂಬಂಧ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಬೇರೆ ಯಾವ ಸುಳ್ಳುತನವೂ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ವೇದನೆಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲ.

(CWSA, 12/49)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳು

ದುಃಖ, ಮರಣ ಹಾಗೂ ಸೀಮಿತತೆಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ನಾವು ಜಗತ್ತನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕು, ದಿವ್ಯಾನಂದ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹಾಗೂ ಅಮರತ್ವ ಇವುಗಳ ಸಂತೋಷ ಪಡೆಯಲು ನಮ್ಮನ್ನು ದೈವೀ ಪ್ರಭುವಿನ ವಶಕ್ಕೊಳಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಆದರೆ ಪ್ರಕಟಣೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಉದ್ದೇಶ ವಾಸ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ, ವಿನಾಶಕ್ಕೊಳಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ದಿವ್ಯಾನಂದವನ್ನು ಈ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು, ಅದನ್ನು ದೈವೀ ಪ್ರಭುವಿನ ಮೂಲಕ ಮಾಡಬೇಕು, ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಜೀವನವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಪಡಿಸಿದ ಹಾಗೂ ಬೇರೆಯಾಗಿರಿಸಿದ ದೈವೀ ಪ್ರಭುವಿನಲ್ಲ.

ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೇ ಆಗಿದೆ, ಅದು ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದ ಪರಿಹಾರದ ನಡುವಿರುವ ಪ್ರಧಾನ ವ್ಯತ್ಯಾಸ - ನಂತರ ಬಂದ ಪರಿಹಾರಗಳು ಎಂದರೆ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದ ಯೋಚನೆಯಿಂದ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೊಳಗಾದವುಗಳು, ಹಾಗೂ ಆಳಿಕೆಗೆ ಒಳಗಾದವುಗಳು, ಅವೆಂದರೆ ಮಾಯಾವಾದ ಹಾಗೂ ಸನ್ಯಾಸಿ ಮರೀಯ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಕ್ರಿಸ್ತ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಜೀವನ ಮನುಷ್ಯನೆದುರಿಗೆ ಇರಿಸಿದ ಆ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಉತ್ತರ ಇವು ಹೇಳುತ್ತವೆ: “ಜೀವನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಿರಿ, ವಶದಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದೆಲ್ಲವನ್ನು ಹಾಗೂ ಸಂತೋಷವನ್ನು ದೂರವಿರಿಸಿರಿ, ಪರಿಪೂರ್ಣ ವೈರಾಗ್ಯ ನಿಮಗೆ ಇರುವ ಕೇವಲ ಪರಿಹಾರ”, ಅದು ಹೇಳಿತ್ತು “ಜಗತ್ತನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಿರಿ ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅದನ್ನು

ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಹಾಗೂ ಸಂತೋಷಪಡಬಹುದು.” ಒಂದು ಪಾರಾಗಿ ಹೋಗುವುದಾಗಿದೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವಿಕೆ, ಆಕ್ರಮಣಕಾರಿ-ಯಾಗುವಿಕೆ, ಒಂದು ವಿಚ್ಛೇದನ ಇನ್ನೊಂದು ರಾಜೀ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಎರಡೂ ಪರಿಹಾರಗಳು ವೀರೋಚಿತವಾಗಿವೆ, ಒಂದು ಬಲಿಷ್ಠ ಕ್ರೌರ್ಯದ್ದು, ಕಠಿಣ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವಿಕೆ ಹಾಗೂ ಪಲಾಯನಗಳಿರುತ್ತವೆ; ಇನ್ನೊಂದು ಅಧಿಕ ಬಲದ ಶೌರ್ಯ, ಅದು ಸ್ವ-ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಹಾಗೂ ವಿಜಯ ಪಡೆಯುವಿಕೆಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಹತ್ತು ಸಾವಿರದಷ್ಟು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವಿಕೆ; ಇನ್ನೊಂದು ಸೀಜರ (Caesar) ಡ್ಯಾರ್ರಾಚಿಯಮ್ (Dyrrhachium) ನಿಂದ ಫಾರ್ಸಲಸ್ (Pharsalus) ದ ವರೆಗೆ ಚಲಿಸಿದ ಹಾಗೆ, ಒಂದು ಮಾರ್ಗ ಬುದ್ಧನಲ್ಲಿ ಪಾರಾಕಾಷ್ಠೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಜನಕನಲ್ಲಿ, ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿ ಪಾರಾಕಾಷ್ಠೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

(CWSA, 17/450)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಬುದ್ಧನ ಮಾರ್ಗ ಹಾಗೂ ಋಷಿಗಳ ಮಾರ್ಗ

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಹಾಗಾದರೆ ಭಾರತದ ಎಲ್ಲ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಏಕೆ ಆಗಿದೆ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಹೌದು, ಏಕೆಂದರೆ ಇದೆಲ್ಲವೂ ಜೀವನ ಒಂದು ಭ್ರಮೆ ಎಂಬ ಬೋಧನೆಯ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿದೆ, ಅದು ಬುದ್ಧನ ಬೋಧನೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅವನು ಹೇಳಿದ: ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಆಸೆಯ ಫಲಸ್ವರೂಪದ್ದಾಗಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ದುಃಖ, ವೇದನೆ ಹಾಗೂ ಆಸೆಗಳು ಇವುಗಳಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಒಂದೇ ಮಾರ್ಗವಿತ್ತು, ಅದು ಅಸ್ತಿತ್ವದಿಂದ ಹೊರಬರುವುದಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ನಂತರ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರು, ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ಆಸೆಯ ಫಲಸ್ವರೂಪದ್ದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದು ಇಡಿಯಾದ ಭ್ರಮೆ, ನೀವು ಈ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವವರೆಗೆ ದೇವನನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಭಗವಂತನೂ ಕೂಡ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಯೋಚಿಸುತ್ತೇನೆ; ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಬುದ್ಧನಿಗೆ ಯಾವ ದೇವರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಾವು ಋಷಿಗಳ ಬೋಧನೆಯತ್ತ ಮರಳಿ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಪಲಾಯನ ಮಾಡುವ ಯಾವ ವಿಚಾರವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಸಿದ್ಧಿ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆಯೇ ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಸುವರ್ಣ ಯುಗವೊಂದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು, ಅದರಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆಯೇ ದೊರಕಿಸುವುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ದೇಶದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯ(vitality)ದ ಕುಗ್ಗುವಿಕೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡು, ಒಳಗೆ ಬಂದ ಭಿನ್ನ ನಿರ್ದೇಶನಗಳಿಂದಾಗಿ ... ಅದು ನಿಜವಾಗಿ, ಬುದ್ಧನ ಬೋಧನೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಪಲಾಯನದ ಈ ವಿಚಾರ ಬಂದಿತು, ಅದು ದೇಶದ ಚೈತನ್ಯದ ಅಡಿಪಾಯವನ್ನು ಸವರಿ ಶಿಥಿಲಗೊಳಿಸಿತು, ಏಕೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ಜೀವನದಿಂದ ಕಡಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬಾಹ್ಯ ನೈಜತೆ ಒಂದು ಭ್ರಮಾತ್ಮಕ ಮಿಥ್ಯೆಯಾಯಿತು ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಏನನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವು. ಹಾಗಾಗಿ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ, ವಿಶ್ವಂಭರ ಜೀವಶಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಕಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಚೈತನ್ಯ ಕುಗ್ಗುತ್ತ ಹೋಯಿತು, ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳೂ ಕುಗ್ಗಿದವು.

(CWM, 7/288-90)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ದೈವೀ ಸತ್ಯ ಪಾರಾಗಿ ಹೋಗುವುದರ ಒಳಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಪರಿವರ್ತನೆಗಾಗಿ ಒಳಗಾಗುವುದರಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಲ್ಲ, ಅವರು ಇತಿಹಾಸದ ಹೊರಗೆ ಹಾಗೂ ಅದರಾಚೆಗೆ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಜನ್ಮ ತಾಳುವವರೆಗೆ ಧರ್ಮಗಳು ಹಾಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಗತಕಾಲದ ಆಕಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತಗೊಂಡಿದ್ದವು ಮತ್ತು ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಅವು ನಿರಾಕರಣೆಯನ್ನು ಗುರಿಯನ್ನಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಹಾಗಾಗಿ ಎರಡು ಪರ್ಯಾಯ(alternative) ವಿಷಯಗಳ ನಡುವೆ ಒಂದು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. - ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಜೀವನ, ಅದು ಕ್ಷುದ್ರ ಹರ್ಷಗಳು, ಹಾಗೂ ನೋವುಗಳು ಮತ್ತು ವೇದನೆಗಳು ಹಾಗೂ ಸಂತೋಷಗಳು ಅದನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದಿರುತ್ತವೆ, ನಿಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆ ಸರಿಯಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ನರಕದ ಹೆದರಿಕೆ

ಇರುತ್ತಿತ್ತು ಇಲ್ಲವೆ ಸ್ವರ್ಗ, ನಿರ್ವಾಣ, ಮೋಕ್ಷಗಳಿರುವ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರಾಗಿ ಹೋಗುವುದಿತ್ತು.

ಇವೆರಡರ ನಡುವೆ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅವು ಸಮನಾಗಿ ಕೆಟ್ಟವಾಗಿವೆ.

ಇದು ಮೂಲಭೂತ ತಪ್ಪಾಗಿತ್ತೆಂದು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ನಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ಭಾರತದ ದೌರ್ಬಲ್ಯ ಹಾಗೂ ಅವನತಿಗೆ ವಿವರಣೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮ, ಜೈನ ಧರ್ಮ, ಮಾಯಾವಾದ ಇವೆಲ್ಲ ದೇಶದ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ನಿಸ್ಸತ್ಯಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟಾಗಿದ್ದವು. ಭೌತದ್ರವ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆಯಾದ ಏನೋ ಒಂದು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಇನ್ನೂ ಅರಿವು ಹೊಂದಿರುವ ದೇಶ ನಿಜವಾಗಿ ಭಾರತವೆಂದೇ ಆಗಿದೆ. ಇತರ ದೇಶಗಳು ಅದನ್ನು ಬಹಳಷ್ಟು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿವೆ: ಯುರೋಪ, ಅಮೇರಿಕಾ ಮತ್ತು ಇನ್ನೆಲ್ಲೆಡೆಗೆ ಅದು ಹೀಗಿದೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಭಾರತ ಇನ್ನೂ ಜಗತ್ತಿಗಾಗಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಒಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಶವೊಂದನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆದರೆ ಸದ್ಯ ಅದು ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಸರನ್ನು ಎರಚುತ್ತಿದೆ ಹಾಗೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಏನೆಂದರೆ ಸತ್ಯ ಪೃಥ್ವಿ ಜೀವನದಿಂದ ಪಲಾಯನ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿದೆ, ಅದನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿದೆ, ದೈವೀಕರಣಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿದೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಭಗವಂತ ಇಲ್ಲಿ ಈ ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಕಟವಾಗುವಂತಾಗುತ್ತದೆ.

(CWM, 12/210-211)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಸಮತೋಲನ ಅತ್ಯಗತ್ಯದ್ದಾಗಿದೆ, ವಿರುದ್ಧ ದಿಶೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅತಿಯಾದವು-ಗಳನ್ನು ಕಾಳಜಿಪೂರ್ವಕ ತ್ಯಜಿಸುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯದ್ದಾಗಿದೆ, ಅತಿಯಾದ ಅವಸರಪಡುವಿಕೆ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾದದ್ದು, ತಾಳ್ಮೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ತಡೆ ಒಡ್ಡುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜಡತ್ವ ನಿಮ್ಮ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಎಳೆತವನ್ನಿರಿಸುತ್ತದೆ.

ಹಾಗಾಗಿ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಿಗಾಗಿ ಬುದ್ಧ ಮಧ್ಯಸ್ಥ ಮಾರ್ಗ ಎಂದು ಕರೆದದ್ದು ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

(CWM, 8/285)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಬುದ್ಧ ಬೋಧಿಸಿದ್ದು ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ಆಸೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿದ್ದರೆ, ನಿಮಗೆ ದುರ್ದೈವದವುಗಳೆಂದು ತೋರಿಬಂದ ವಿಷಯಗಳು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ದುರ್ದೈವದವು ಆಗಿರುವವೆಂದು ತೋರಿಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇವೆ: ನೀವು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಯೋಚನೆ ಇದನ್ನು ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ದುರ್ದೈವದದ್ದೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಘಟನೆ ಸಂತೋಷಕರವಾದದ್ದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದರೆ ಅದು ನಿಮಗೆ ಸಂತೋಷಕರವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಹಾಗಿದೆ. ಬಹಳಷ್ಟು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಗತಿ ಹೀಗೆ ಇರಬೇಕು ಎಂಬ ನಿಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು

ಮೊದಲೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಕಾರಣ ಏನೇ ಆಗಿರಲಿ, ಅದು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅಸಂತೋಷಕರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನೀವು ಭಾವನೆಗಳ, ಸಂವೇದನೆಗಳ, ಆಲೋಚನೆಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುತ್ತೀರೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇದು ಸತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎಂದರೆ "ಅಸಂತೋಷಕರ" ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆ, ವಿಷಯಗಳು ದುರ್ದೈವದವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಇರುವ ಕ್ಷಮತೆಯಿಂದ ಬಂದಿದೆ.

(CWM, 4/292)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಧರ್ಮಪದದಿಂದ ರತ್ನಮಣಿಗಳು

(ಅಗಸ್ತ್ಯ 1957 ಹಾಗೂ ಸಪ್ತಂಬರ 1958 ಈ ಅವಧಿಯ ನಡುವೆ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಅವರ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಕ್ಲಾಸುಗಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಪದದ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದ ಬೋಧನೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ ವಿಮರ್ಶೆಗಳಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ತೆಗೆದವುಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.)

ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು

ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಮಾನವ ಜೀವನವನ್ನು ಸದ್ಯದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅದಿರುವ ಹಾಗೆ, ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಆಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಹಾಗಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಧರ್ಮಪದದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ-ಕೊಂಡು ಒಂದು ದರ್ಜೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಕ್ರಮೇಣ ಹೋಗುವ ಇಲ್ಲವೆ ಜತೆಗೂಡಿದ (conjugate) ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತೇವೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಹುದು.

ಒಂದರ ನಂತರ ಒಂದರಂತೆ ಬರುವ ನಾಲ್ಕು ಚಲನೆಗಳಿವೆ: ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅವು ಒಂದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಬೇಕು, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು, ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬೇಕು, ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ

ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಅವಲೋಕಿಸುವುದು, ಗಮನಿಸುವುದು, ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಪ್ರಭುತ್ವಪಡೆಯುವುದು. ಅದಲ್ಲವೂ ಅನಿಷ್ಟ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಅನಿಷ್ಟ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೂ ಮಾತನಾಡುವ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ವೇದನೆ ಅತಿ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಅನುಸರಿಸಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಎಷ್ಟೊಂದು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಎಂದರೆ ನೇಗಿಲು ಹೊಡೆಯುವ ಇಲ್ಲವೆ ಚಿಕ್ಕಡಿಯನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಎತ್ತಿನ ಗೊರಸುಗಳಿಗೆ ಗಾಲಿಗಳು ಹತ್ತಿರವಿದ್ದಷ್ಟು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

(CWM, 3/183)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಸಮತೋಲನ, ಮಧ್ಯಸ್ಥ ಮನೋಭಾವ, ಸ್ವಾಮಿನಿಷ್ಠೆ (ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ ನಡವಳಿಕೆ), ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ

ಅಶುದ್ಧತೆಗಳು ಎಂದು ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮ ಕರೆಯುವುದರ ಅರ್ಥ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಹಂಕಾರ ಹಾಗೂ ಅಜ್ಞಾನ ಇವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಬೌದ್ಧರ ನಿಲುವಿನ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲ ಕಳಂಕಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಭವ್ಯವಾದದ್ದು ಅಜ್ಞಾನ, ಅದು ಬಾಹ್ಯ ವಿಷಯಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಅಜ್ಞಾನವಲ್ಲ, ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಅಜ್ಞಾನವಲ್ಲ, ನೀವು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವುದೆಲ್ಲದರ ಬಗೆಗಿನ ಅಜ್ಞಾನವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆಳಾತಿ ಆಳದಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯಗಳ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು, ಸತ್ತೆಯ ನಿಯಮವನ್ನು ಕುರಿತು, ಧರ್ಮವನ್ನು ಕುರಿತು ಇರುವ ಅಜ್ಞಾನ.

ಇಲ್ಲಿ ಎರಡು ದೋಷಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದು ಗಮನಾರ್ಹ, ಅವೆರಡು ದೋಷಗಳೆಂದರೆ ಸ್ವ-ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿ ಕೊರತೆ ಹಾಗೂ ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೊರತೆ. ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ ನಡವಳಿಕೆಯ ಅರ್ಥ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ; ಧರ್ಮಪದ ಅತ್ಯಂತ ಉಗ್ರರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುಣದ ಸೋಗನ್ನು ದೂಷಿಸುತ್ತದೆ: ನೀವು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಜೀವಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ನಟನೆ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಜೀವಿಸದೆ ಇರುವುದು, ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ನಟನೆ ಮಾಡುವುದು ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಅರಸದೆ ಇರುವುದು, ದೈವೀ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮುಡಿಪಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಬಾಹ್ಯ ಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದು - ಇಲ್ಲಿ

ಅದು ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ನಿಲುವಂಗಿ ಧರಿಸುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ - ಆದರೆ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ತನ್ನನ್ನೇ ಕುರಿತು, ತನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಹಾಗೂ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಕಾಳಜಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು.

ಸ್ವ-ನಿಯಂತ್ರಣದ ಮೇಲೆ ಧರ್ಮಪದ ಒತ್ತಾಯ ನೀಡುತ್ತಿರುವುದು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಬುದ್ಧಿಷ್ಟರ ಬೋಧನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಅತಿಯಾಗಿರುವುದು ಕೆಟ್ಟದಾದದ್ದು. ಬುದ್ಧ, ಯಾವಾಗಲೂ, ಮಧ್ಯ ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ. ನೀವು ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬಾರದು, ಒಂದು ಇಲ್ಲವೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಬಾರದು. ನೀವು ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಳತೆಯಿಂದ ಇರಬೇಕು, ಸಮತೋಲನದಿಂದಿರಬೇಕು, ಅದು ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯ ಸಮತೋಲನ-ವಾಗಿರಬೇಕು.

ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಗುಣಗಳೆಂದರೆ ಆಂತರಿಕ ಸಮತೋಲನವನ್ನು, ನಿಮ್ಮ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು, ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಸ್ಥ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು, ನಿಷ್ಕಪಟರಾಗಿರುವುದು, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾಗಿರುವುದು, ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ ನಡವಳಿಕೆ ಹೊಂದಿರುವುದು ಇವೆಲ್ಲ ಆಗಿವೆ.

ಸಮತೋಲನ, ಮಧ್ಯಸ್ಥ ಮನೋಭಾವ, ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ ನಡವಳಿಕೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ: ಇವು ನಮ್ಮ ಧ್ಯಾನದ ವಿಷಯಗಳಾಗಿವೆ.

(CWM, 3/190)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅಚಂಚಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು

ಚಾಯನಾ, ಜಪಾನ ಹಾಗೂ ಬರ್ಮಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ, ಚಿಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಪಂಥಗಳಿವೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತನ್ನದೇ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅಚಂಚಲ-ಗೊಳಿಸುವ ವಿಧಾನ ಬಹಳ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಅವರು ಹಗಲು ಇಲ್ಲವೆ ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಅಚಂಚಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಅಲೆದಾಡದಂತೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಅಚಂಚಲ ಮನಸ್ಸು ಅವರ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಿಗಳಿಗೆ ಬೀಗದ ಕೈಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಅದು ಬಹಳ ಸುಲಭವಾದದ್ದೆಂದು ನೀವು ನಂಬಬಾರದು, ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಗುರಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಯಾವುದೇ ಯೋಚನೆಯ ಮೇಲೆ ಏಕಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು, ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆ ಬಗೆಯದೇನೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಅಚಂಚಲ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದುವುದು ಅವರಿಗೆ ಇರುವ ಒಂದೇ ಮಾರ್ಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ದೊರಕಿಸುವ ಮೊದಲು ಅವರು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ವರ್ಷಾನುಗಟ್ಟಲೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತ ಸಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. - ಆ ಪರಿಣಾಮ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಶ್ಚಲ-ಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಧಮ್ಮಪದದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮನಸ್ಸು ಸಮತೋಲನದಲ್ಲಿರದಿದ್ದರೆ, ಆಗ ಒಂದರ ನಂತರ ಒಂದರಂತೆ ಬರುವ ವಿಚಾರಗಳ ಚಲನೆ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಯಾವ ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಬರುವಂತಹವು, ಒಂದನ್ನೊಂದು ವಿರೋಧಿಸುವ, ಒಂದರ ಎದುರಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಬರುವ ವಿಚಾರಗಳು, ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಊಹೆ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರಗಳು ಇದೆಲ್ಲವೂ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತವೆ, ಛಾವಣಿಯಲ್ಲಿ ರಂಧ್ರಗಳನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವ ಹಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ರಂಧ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಬಯಸದ ಚಲನೆಗಳು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತವೆ, ಅದು ಸೋರುತ್ತಿರುವ ಮೇಲ್ವಾಣಿ ಇರುವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತಿರುತ್ತದೆ.

ಅದು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯದಾಗಿರಲಿ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಆ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಮನಸ್ಸು ಅಚಂಚಲ-ವಾಗುವಂತೆ, ಸ್ಥಿರವಾಗುವಂತೆಯೂ ಕೂಡ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿದಿನ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಮಯವನ್ನು ತೆಗೆದಿರಿಸಬೇಕು. ನಿರಾಕರಿಸಲಾಗದ ವಾಸ್ತವ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ

ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡೆದ ಹಾಗೆ ಅವನು ಶೀಘ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ, ಮನಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆರಂಭ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಕಠಿಣವಾಗುವುದು.

(CWM, 3/194-95)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುವುದು

ತಾನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಕುರೂಪದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಮನುಷ್ಯ ಬಹಳ ಉಚ್ಚಮಟ್ಟದ ಶ್ರೇಣಿಯ ಮೇಲಿರಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನದೇ ತಿರುಳಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಸೌಂದರ್ಯ, ಉದಾತ್ತತೆ, ಔದಾರ್ಯ ಇವುಗಳು ಏನಾಗಿವೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೆ ಪೂರ್ವಜ್ಞಾನ ಹೊಂದಿರಬೇಕು, ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ತನ್ನೊಳಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯದೆ ಇರುವುದರ ವಾಸ್ತವಿಕೆಯಿಂದ ವೇದನೆ ಪಡಲು ಶಕ್ತನಾಗಿರಬೇಕು. ಯಾವುದನ್ನು ಪಟ್ಟುಹಿಡಿದು ಕೈಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಮನುಷ್ಯ ಅದನ್ನು ಪಟ್ಟುಹಿಡಿದು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹೋದರೆ ಅವನು ಹೊಂದಬಹುದಾಗ ಎಲ್ಲ ಶಾಂತಿ, ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದಾದ ಪ್ರಶಾಂತತೆ, ಸತ್ತೆಯ ಎಲ್ಲ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವಿಕೆ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಬೆಲೆತೆತ್ತು ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವವನು, ತನ್ನ ಸುಳ್ಳನ್ನು ಶೋಧಿಸಲಾಗಬಹುದು ಎಂಬ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಸತತ ತಳಮಳದಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ. ತಪ್ಪಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಂಡವನು ಬಹುಶಃ ಶಿಕ್ಷೆಗೊಳಗಾಗಬಹುದು ಎಂಬ ವಿಚಾರದಿಂದ ಸತತ ತಳಮಳದಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ. ಮೋಸಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವವನು ತನ್ನ ಮೋಸಗೊಳಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಅವನಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ನೈಜತೆಯಲ್ಲಿ, ಕೇವಲ ಅಹಂಮನ್ಯತೆಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವುದು, ನ್ಯಾಯಯುತನಾಗಿರುವುದು, ಸರಳನಾಗಿರುವುದು, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ-ನಾಗಿರುವುದು ಇದೆಲ್ಲ ಅಚಂಚಲನಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಶಾಂತಿಯುತ-ನಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ತಳಮಳವನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಧನ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯ ನಿರಾಸಕ್ತನಾಗಬಲ್ಲನಾದರೆ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಉದ್ದೇಶಗಳು

ಹಾಗೂ ಅಹಂಮನುತೆ ಇವುಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಬಲ್ಲನಾದರೆ ಆಗ ನಿಜವಾಗಿ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ನಿಮ್ಮ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತೀರಿ, ನೀವು ಕೈಕೊಂಡದ್ದು ಸುಂದರವಾದದ್ದು, ಒಳ್ಳೆಯದಾದದ್ದು, ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಆಗಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮ ವಾತಾವರಣ ಸುಂದರವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ; ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಗೆ ಕೊಳಕು ಸ್ವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ, ನಿರ್ಲಜ್ಜ ಸ್ವ-ಆಸಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ, ನಿಷ್ಕರುಣ ದುಷ್ಟ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನೇ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಉಸಿರಾಡಿಸುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಅದರರ್ಥ ದುಃಖ, ಸತತ ತಳಮಳ, ಅದರರ್ಥ ತನ್ನದೇ ಕುರೂಪದ ಬಗ್ಗೆ ನಿರಾಸೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವ ಕುರೂಪ.

(CWM, 3/197-98)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ನಾವು ನಮ್ಮದೇ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತೇವೆ

ನೀವು ಒಳ್ಳೆಯವರು, ಉದಾರಿಗಳು, ಉದಾತ್ತ ಗುಣವುಳ್ಳವರು, ನಿರಾಸಕ್ತರು, ಕರುಣೆಯುಳ್ಳವರು ಆಗಿರುವಾಗ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಈ ವಾತಾವರಣ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪ್ರಕಾಶಮಯ ವಿಮೋಚನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಉಸಿರಾಡಿಸುತ್ತೀರಿ, ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಹೂವರಳಿದ ಹಾಗೆ ಅರಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆಯೇ ನೋವಿರುವ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವಿಕೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಕಹಿಭಾವನೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಬಂಡಾಯ-ವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ದುಃಖಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಆ ವಾತಾವರಣ ಪ್ರಕಾಶಮಯವಾಗುವುದು ಮತ್ತು ನೀವು ಉಸಿರಾಡಿಸುವ ಗಾಳಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನೀವು ನಿಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ದೇಹಕ್ಕೆ ಬಾಹ್ಯವಾದದ್ದರಲ್ಲಿ, ಎಚ್ಚತ್ತಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ನಿದ್ರೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಜೀವನದಾಚೆಗೆ ಸಾಗಿ ಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿ, ನಿಮಗೆ ಹೊಸ ಜೀವನ ಬರುವವರೆಗೆ ಪೃಥ್ವಿಯ ಹೊರಗಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಗಾಳಿಯನ್ನು ನೀವು ಉಸಿರಾಡಿಸುತ್ತೀರಿ.

ತಪ್ಪಾದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ರಿಯೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಮೇಲೆ ದುರ್ಬಲವಾಗುವ ಗಾಳಿಯ, ಹಿಮಗಡ್ಡೆಯಾಗಿಸುವ ಶೀತದ, ಸುಟ್ಟುಹಾಕುವ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಜ್ವಾಲೆಗಳ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಳ್ಳೆಯ ಹಾಗೂ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು, ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ಹಾಗೂ ಸಂತೋಷದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತರುತ್ತದೆ - ಹೂವುಗಳು ಅರಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕಿನ ಹಾಗೆ.

(CWM, 3/199-200)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಜಾಗರೂಕತೆ

ಜಾಗರೂಕತೆಯ ಅರ್ಥ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರುವುದು ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಕಾವಲನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು, ನಿಷ್ಕಪಟರಾಗಿರುವುದು - ಎಂದಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗದೆ ಇರುವುದು. ನೀವು ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದಾಗ ನಿಮ್ಮದುರಿಗೆ ಎರಡು ಆಯ್ಕೆಗಳಿರುತ್ತವೆ: ಗುರಿಯತ್ತ ಸಾಗಿ ಹೋಗಲು ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಬಿಡುವುದು ಇಲ್ಲವೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ “ಓಹ್, ನಂತರ ನೋಡುವ, ಕೂಡಲೆ ಅಲ್ಲ” ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿಬಿಡುವುದು. - ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು-ಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದಿರುವುದು ಕೇವಲ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೆಳಗೆಳೆದು ತರುವುದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವುದಕ್ಕಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಇರುವ ಯಾವುದೇ ಅವಕಾಶವನ್ನು, ಲೋಭಕ್ಕೆ ತಡೆಬಿಡುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು, ಏನನ್ನೋ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಯಾವುದೇ ಅವಕಾಶವನ್ನು, ಏನನ್ನೋ ತಿದ್ದುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು, ಯಾವುದೊಂದರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಡೆಯುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವಂತೆ ಹುಷಾರಿನಲ್ಲಿ ಇರುವುದಾಗಿದೆ; ನೀವು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಇದ್ದರೆ ವರ್ಷಾನುಗಟ್ಟಲೆ ಸಮಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಲ್ಲೀರಿ. ನೀವು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಇದ್ದರೆ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು

ಚಲನೆಯನ್ನು ಗುರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹತ್ತಿರ ಬರುವ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭವಾಗುವಂತೆ ಬದಲು ಮಾಡಬಲ್ಲೆರಿ.

ಅಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಹಾಗೂ ನಿಷ್ಠೆಯ ಎಂಬ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಜಾಗರೂಕತೆಗಳಿವೆ. ನೀವು ತಪ್ಪು ಮಾಡಬಹುದಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ನೀವು ತಪ್ಪು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ದುರ್ಬಲರಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಇಲ್ಲವೆ ಲೋಭ-ಕೊಳ್ಳಗಾಗಲು ನಿಮಗೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ನಿಮಗೆ ಎಚ್ಚರ ನೀಡುವ ಜಾಗರೂಕತೆ ಇದೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿದೆ, ಅದು ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಅನುಕೂಲ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಅರಸುತ್ತದೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಾಗಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದನ್ನು ಅರಸುತ್ತದೆ.

ನೀವು ಪತನಗೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಡೆಯುವುದು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಮುಂದೆ ಸಾಗುವುದು ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ.

ಮತ್ತು ಅವೆರಡೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿವೆ.

ಜಾಗರೂಕನಾಗದೆ ಇರುವವನು ಈಗಾಗಲೇ ಮೃತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಹಾಗೂ ಜೀವನದ ನಿಜವಾದ ಉದ್ದೇಶ ಇವುಗಳಿಂದ ಸಂಪರ್ಕ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ.

ಹೀಗೆ ಗಂಟೆಗಳು, ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು, ಜೀವನ ಇವು ಏನನ್ನೂ ತಂದುಕೊಡದೆ ಸಾಗಿ ಹೋಗುವವು. ನೀವು ಒಂದು ರಂಧ್ರದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಅದರಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾದದ್ದು.

(CWM, 3/202-03)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಸಂನ್ಯಾಸ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕತೆ

ಈ ಬೋಧನೆಯಾದ್ಯಂತ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಒಂದು ವಿಷಯವಿದೆ, ಅದು ಹೀಗಿದೆ: ಸರಿಯಾಗಿ ಜೀವಿಸುವುದು, ಯೋಚಿಸುವುದು ಹೋರಾಟದ ಇಲ್ಲವೆ ಯಜ್ಞಾಹುತಿಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ವೇದನೆಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡುವಂತಹದರಿಂದ ಸಂತೋಷಕರ ಸ್ಥಿತಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಬುದ್ಧನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಜೀವಿಸುವುದು ಒಂದು ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು, ಅದು ಪರಮಸೌಖ್ಯದ, ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿತ್ತು, ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ತೊಂದರೆಗಳಿಂದ, ಎಲ್ಲ ವೇದನೆಗಳಿಂದ, ಎಲ್ಲ ಕಾಳಜಿಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿತು, ನೀವು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇರುವಂತೆ, ಸಮಾಧಾನದಿಂದಿರುವಂತೆ, ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಿತು.

ಹೊಸ ಕಾಲದ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕತೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಒಂದು ಕಠಿಣವಾದ ಹೋರಾಟವನ್ನಾಗಿ, ಜೀವನದ ಸಂತೋಷಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲಾದ ಎಲ್ಲದರ ತ್ಯಾಗವನ್ನಾಗಿ ಹೊರಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ.

ಭೌತಿಕ ಹರ್ಷಗಳ, ಸಂತೋಷಗಳ, ವಶದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ನೈಜತೆಯ ಮೇಲೆ ಈ ಒತ್ತು ನೀಡುವಿಕೆ ಮಾನವ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಪರಿಣಾಮ. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಲಾಗದಂತಹದಾಗಿತ್ತು. ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ, ಏಕಾಗ್ರತೆ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಕಾಳಜಿಗಳಿಂದ ವಿಮೋಚನೆ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದ ಸಂತೋಷ, ಅದೆಲ್ಲ ನಿಜವಾಗಿ ಸಂತೋಷದಾಯಕವಾಗಿತ್ತು. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ನಾಗರಿಕತೆಯುಳ್ಳ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಬಂದವರು ತಮ್ಮ ಅವಚೇತನದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ನೈಜತೆಗಳು ನಿಜವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಪ್ರಾಪಂಚಿಕವಲ್ಲದ ವಿಷಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರುವುದು ತ್ಯಾಗದ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಮನೋಭಾವವನ್ನು, ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಹೋನ್ನತ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಯಾನಕ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೆ, ಸಾಯಂಕಾಲದಿಂದ ಬೆಳಗಿನವರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಭೌತಿಕ ತೃಪ್ತಿಗಳು, ಹರ್ಷಗಳು, ಸಂವೇದನೆಗಳು, ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಮಗ್ನಗೊಳಿಸಿದವುಗಳು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಂದ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಆಕ್ರಮಣಕ್ಕೊಳಗಾಗದೆ ಇರುವುದು ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಮನೋಭಾವ ಹೊಂದಿರುವುದರ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವುಳ್ಳವನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆಧುನಿಕ ಇಡೀ ನಾಗರಿಕತೆ ಒಂದು ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ, ಅದೆಂದರೆ: "ನೀವು ಸ್ವರ್ಗಸಬಲ್ಲದು ಸತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ನೀವು ನೋಡಬಲ್ಲದ್ದು ಸತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ನೀವು ತಿಂದದ್ದನ್ನು ನೀವು ತಿಂದಿರುವುದು ಸತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದೆಲ್ಲದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಿತತೆ

ಇರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಉಳಿದದ್ದೆಲ್ಲ ... ಫೂ! ಅವು ವ್ಯರ್ಥ ಕನಸುಗಳಾಗಿವೆಯೇ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ, ನೈಜವಲ್ಲದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಜವಾದುದನ್ನು, ನೆರಳಿಗಾಗಿ ವಸ್ತುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ನಿಶ್ಚಿತತೆ ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕನಸುಗಳಿರುತ್ತವೆ! ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕಿಸೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನಾಣ್ಯಗಳಿದ್ದರೆ ಅವು ಅಲ್ಲಿವೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಶ್ಚಿತತೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತೀರಿ.”

(CWM, 3/203-04)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಸಮಯ ಒಂದು ವೇದನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ

ಮನುಷ್ಯ ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಸಮಯ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದಾಗ, ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಯಾವುದೇ ಸಮಯ ಒಂದು ವೇದನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವನು ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಹರ್ಷ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಒಂದು ವಾಸ್ತವ ಸಂಗತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಒಮ್ಮೆ ನೀವು ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಪರಿವರ್ತನೆಗಾಗಿ ಈ ಪ್ರಯತ್ನ ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯವಾದಾಗ, ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ನೀವು ಸತತ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಿಜವಾಗಿ ನೀವು ಶಾಶ್ವತ ಅಸ್ತಿತ್ವದತ್ತ, ನಿಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಸತ್ಯದತ್ತ ಇರುವ ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲಿರುತ್ತೀರಿ.

ನಿಜವಾಗಿ ಆಂತರಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಮುನ್ನಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣವಿರುತ್ತದೆ, ಆಗ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿರಲು, ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನವಾಗಲು ಸತ್ಯವನ್ನು ಹಾಗೂ ಅದರ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಅರಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ - ಬುದ್ಧರು ಅದನ್ನು ಧ್ಯಾನ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ - ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ನೆಮ್ಮದಿ, ಆರಾಮ, ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಹಾಗೂ ಸಂತೋಷ ಇರುವ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯವಾಗಿರದ ವಿಷಯಗಳೊಡನೆ, ಸಮಯ ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ತೋರಿಬರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದರೊಡನೆ, ಭಯಾನಕವಾಗಿ ನೋವು ಕೊಡುವುದರೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕಾದುದರಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದಿರುವ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಬಾಹ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು, ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯವಾದುದಕ್ಕೆ, ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೈಕೊಂಡವುಗಳಿಗೆ

ಮಾತ್ರ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ನಿರರ್ಥಕ, ನಿರುಪಯುಕ್ತ, ಸಮಯವನ್ನು ಹಾಗೂ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುವವೆಂದು ತೋರಿಬರುವ ಆ ವಿಷಯಗಳು, ಕನಿಷ್ಠ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಕೊಡುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಹಾಗೂ ದಣಿವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತವೆ ನಿಮ್ಮ ಗುರಿಯ ಮೇಲೆ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ನೀವು ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುವ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ.

ಆಗ ನೀವು ನಿಜವಾಗಿ ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲಿರುತ್ತೀರಿ.

(CWM, 3/209)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ನೀವೇನಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವಿರೋ ಅದರ ಮೇಲೆ ಏಕಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸಿರಿ

ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬಹಳ ಜಾಣತನದ ಸಿಫಾರಸುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಇತರರು ಏನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಇಲ್ಲವೆ ಅವರು ಎಂತಹ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದರ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರಬಾರದು, ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನದೇ ದೋಷಗಳತ್ತ, ಅಲಕ್ಷಿಸಿರುವವಗಳತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಟ್ಟು ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನೊಂದು ಸಲಹೆ ಎಂದರೆ, ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗದ ವಾಗ್ಧರಿಯೆನಿಸುವ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಾರದು - ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತನಾಡಬೇಕು, ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅವರು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಶಬ್ದಗಳು ಎನಿಸುವ ಸುಂದರ ಶಬ್ದಗಳು ಸುವಾಸನೆ ಇಲ್ಲದ ಹೂವುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಮತ್ತು ಕೊನೆಗೆ ಧಮ್ಮಪದ ನಿಮ್ಮದೇ ದೋಷಗಳಿಂದ ಎದೆಗೊಂದಿದವ-ರಾಗಬಾರದೆಂದು ನಿಮಗೆ ಸಾಂತ್ವನ ನೀಡುವ ಪ್ರತೀಕವೊಂದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ನೆಲನೈದಿಲೆ(lily) ರಸ್ಮಿಯ ಬದಿಗಿರುವ ಹೊಲಸಿನ ಗುಡ್ಡೆಯ ಮೇಲೆ ಜಿಗಿದು ಬರಬಲ್ಲದು. ಅದರರ್ಥ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡದಷ್ಟು ಕೊಳಕಾದ ಯಾವುದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಗತಕಾಲ ಏನೇ ಆಗಿರಲಿ, ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಗಳು ಎಂತಹವೇ ಆಗಿರಲಿ, ಮನುಷ್ಯ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿರಲಿ, ಅವನು ತನ್ನಂತರಂಗದ ಆಳದಲ್ಲಿ ಪರಮೋಚ್ಚ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಾನೆ, ಅದು ತನ್ನನ್ನು ಅದ್ಭುತ ಸಿದ್ಧಿಯ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಳಿಸಬಹುದು.

ಇರುವ ಇಡೀ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಏಕಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸುವುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ತೊಂದರೆಗಳು, ಅಡೆತಡೆಗಳು, ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳು ಇವುಗಳ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದದೆ ಇರುವುದಾಗಿದೆ.

ನೀವೇನಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವಿರೋ ಅದರ ಮೇಲೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಏಕಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸಿರಿ, ನೀವೇನಾಗಬಾರದೆಂದು ಬಯಸುವಿರೋ ಅದನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಮರೆತುಬಿಡಿರಿ.

(CWM, 3/215)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ದೋಷಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸುವುದನ್ನು ಕುರಿತಾದ ನಿಜವಾದ ಮನೋಭಾವ

“ಓಹ್! ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ದೋಷವಿದೆ” ಎಂದು ದುಃಖವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದರ ಬದಲಾಗಿ, ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ನೀವು ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅದ್ಭುತ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಸಂತೋಷಪಡಿರಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸುವುದರಿಂದ ತಡೆಹಿಡಿಯುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಈಗ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಒಮ್ಮೆ ನೀವು ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ ನಂತರ ಕಿತ್ತುಹಾಕಿರಿ! ಏಕೆಂದರೆ ಯೌಗಿಕ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯನ್ನು ಆಚರಿಸುವವರು ಆ ವಿಷಯ ಇರಬಾರದೆಂದು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಾಗ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುವ, ಎಸೆದುಬಿಡುವ, ನಾಶಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ.

ದೋಷವೊಂದರ ಶೋಧಮಾಡುವುದು ಒಂದು ಗಳಿಕೆ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ. ಇದೀಗ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದ ಮಬ್ಬುತನದ ಚುಕ್ಕೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶದ ಪ್ರವಾಹ ಬಂದ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ನೀವು ಯೌಗಿಕ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯೊಂದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಈ ದೌರ್ಬಲ್ಯವನ್ನು, ಅಲ್ಪತನವನ್ನು, ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿರುವ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಅರ್ಥ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕೂಡಲೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಜ್ಞಾನ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವಿಷಯ ಇರಬಾರದು

ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದು, ಆದಾಗ್ಯೂ ಅದು ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಎಂತಹ ದೌರ್ಬಲ್ಯದ ಕುರುಹಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಯಾವುದೇ ಗಂಭೀರ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿರುವ ಕೊರತೆಯಾಗಿದ್ದು ಕಪಟತನದ ಮೇಲೆ ಇಳಿಮುಖವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವಿಷಯ ಇರಬಾರದು ಎಂಬುದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಕ್ಷಣ ಅದಿರಬಾರದು ಎಂದು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುವವರು ನೀವಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇವು ಸಾರಭೂತವಾಗಿ ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ - ಎಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಯಾವುದೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಟ್ಟ ಸಂಕಲ್ಪ ನೆರಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಬಾರದು, ಅದು ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಇರುವ ಕೇಂದ್ರ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಾಶಮಾಡಬೇಕಾದ ಅನಿಷ್ಟದ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವೀರ್ಯರನ್ನಾಗಿ, ಬಲವಿಲ್ಲದವರನ್ನಾಗಿ, ಎದೆಗುಂದಿ-ವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಅಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ಪಾಪಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವುದು ಪಾಪವಲ್ಲ. ಜಗತ್ತು ಅದಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಅದು ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಅನಿಷ್ಟ. ಆದರೆ ಪಾಪ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಪಾಪಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವುದು ಗಂಭೀರವಾದ ವಿಷಯ. ಅದರರ್ಥ ಹಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಹುಳು ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರುವ ಹಾಗೆ. ಎಲ್ಲಿಯೋ ಒಂದೆಡೆ ದುಷ್ಟ ಸಂಕಲ್ಪದ ಒಂದು ಅಂಶ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದು ಯಾವುದೇ ಬೆಲೆ ತೆತ್ತು ನಾಶಮಾಡಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ ಅಂತಹ ಬಿಂದುವಿನ ಮೇಲಿರುವ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ದೌರ್ಬಲ್ಯ ತೊಂದರೆಗಳ ಮೂಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅವು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ, ನಂತರ, ಸರಿಪಡಿಸಲಾಗದಂತಹವಾಗುತ್ತವೆ.

(CWM, 3/221)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ನಿಮ್ಮೆಡೆಗೆ ನೀವು ನಿಷ್ಕಪಟತನದಿಂದ ನೋಡಿರಿ

ನೀವು ಎಷ್ಟೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯವರು, ಕರುಣೆಯುಳ್ಳವರು, ಎಷ್ಟೊಂದು ಸರಿಯಾದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮನೋಭಾವ ಹೊಂದಿದವರು ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡವರು ಆಗಿರುವರೆಂದು ನಂಬುತ್ತೀರಿ.

ನೀವು ಯಾರಿಗೂ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡಲು ಇಚ್ಛೆಪಡುವುದಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಒಳ್ಳೆಯ-ದಾಗಲೆಂದು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೀರಿ, ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೀವು ನಿಮಗೆ ಸ್ವ-ಸಂತುಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ನಿಮ್ಮೆಡೆಗೆ ನೀವು ನಿಷ್ಕಪಟತನದಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ನಿಮ್ಮ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆಗಳ ಸಮೂಹವಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತೀರಿ, ಅವು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಭೀತಿಕಾರಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರಿವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ನಿಮಗೆ ಹರ್ಷ ನೀಡದಿದ್ದಾಗ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮಿತ್ರರನ್ನು, ಬಂಧುಬಳಗದವರನ್ನು, ಪರಿಚಿತರನ್ನು, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನನ್ನು ಭೂತದತ್ತ ಕಳಿಸಲು ಎಷ್ಟೊಂದು ಕಾತರರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ, ಅದು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ-ಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಅಸಂತೋಷಕರ ವಿಷಯಗಳಿರುವಂತಾಗಲಿ ಎಂದು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೀರಿ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರಿವೂ ಕೂಡ ಇರುವುದಿಲ್ಲ! ನೀವು ಹೇಳುವ ರೀತಿ ಹೀಗಿರುತ್ತದೆ: “ಅಹಾ! ಅವನು ಆ ರೀತಿಯಿಂದಿರಲು ಕಲಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ.” ನೀವು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. “ಅವನು ತನ್ನ ದೋಷಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವುಳ್ಳವನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.” ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬರು ಕ್ರಿಯೆ ಕೈಕೊಳ್ಳದಿದ್ದಾಗ ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ: “ಅವನನ್ನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆಗೊಳಪಡಿಸಲಾಗುವುದು” ಇತ್ಯಾದಿ.

ನಿಮಗೆ ಅದು ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಯೋಚಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮೆಡೆಗೆ ನೀವು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಆಗ ಬಹಳ ಬಲವತ್ತರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ವಿಷಯ ಸರಳವಾಗಿ ಹಾದು ಹೋದರೆ ನೀವು ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲ, ಸ್ವಲ್ಪ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸುತ್ತೀರಿ - ಅದು ಬರುತ್ತದೆ, ಪ್ರವೇಶಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡುಬರದ ಜಾಗರೂಕತೆ, ನಿಷ್ಕಪಟತನ, ಸ್ವ-ಅವಲೋಕನ, ಸ್ವ-ನಿಯಂತ್ರಣ ಇವೆಲ್ಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ನಿಜವಾಗಿ ನಿಷ್ಕಪಟರಾಗುವುದು ಕಠಿಣವಾದದ್ದೆಂದು ಅರಿವಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ.

ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾವನೆಗಳಿವೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶಗಳಿವೆ, ಬೇರೇನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ನೀವು ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ನೀವು ಏನನ್ನೇ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಿ

ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ - ಹೌದು ಅದು ನೀವು ಪ್ರಜ್ಞಾಪಂತರಾಗಿ-ರುವವರೆಗೆ ಮತ್ತು ನಿಯಂತ್ರಣ ಹೊಂದಿರುವಾಗ ಮಾತ್ರ, ಆದರೆ ನೀವು ಬಹಳ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡುವವರು ಆಗದೇ ಇದ್ದಾಗ ನಿಮ್ಮಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ವಿಷಯಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ, ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಅರಿವುಳ್ಳವರಾಗಿ-ರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವು ಬಹಳ ಸುಂದರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

(CWM, 3/231)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂದೆ ನೋಡುವುದು

ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಒಂದು ವಿಷಯವಿದೆ, ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದು ಉಳಿದೆಲ್ಲವುಗಳಷ್ಟೇ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ, ಅದೆಂದರೆ ಇದು: ಆಯುಷ್ಯದ ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಕಳೆದ ಹಾಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾದ, ನೈಜವಾದ ವಯಸ್ಸಾಗುವಿಕೆ ಇದೆ, ಅದು ಬೆಳೆಯುವ ಹಾಗೂ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸುವ ಕ್ಷಮತೆ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

ಮುಂದೆ ಸಾಗುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ, ಗಳಿಸುವುದನ್ನು ಹಾಗೂ ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ, ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳಪಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ನೀವು ನಿಜವಾಗಿ ಮುದುಕರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ, ಎಂದರೆ ಎತ್ತರದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ವಿಘಟನೆಯತ್ತ ಸಾಗುತ್ತೀರಿ.

ಮುದುಕರಾದ ತರುಣರಿದ್ದಾರೆ, ಮುದುಕರಾಗಿದ್ದರೂ ತರುಣರಿದ್ದ ಹಾಗಿದ್ದವರು ಇದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿರುವ, ಪರಿವರ್ತನೆಗಾಗಿರುವ ಈ ಜ್ವಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಹೆಜ್ಜೆ ಇರಿಸುತ್ತ ಮುಂದೆ ಸಾಗುವಂತಾಗಲು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಿಂದೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲು ತಯಾರಾಗಿದ್ದರೆ, ಹೊಸ ಪ್ರಗತಿಗೆ, ಹೊಸ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಗೆ ಹಾಗೂ ಹೊಸ ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಆಗ ನೀವು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ತರುಣರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದಿದ್ದು ಹಿಂದೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರೆ, ನಿಮ್ಮ

ಗುರಿಯನ್ನು ನೀವು ತಲುಪಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಬೇರೇನನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಫಲವನ್ನು ಕುರಿತು ಸಂತೋಷಪಡುವುದಿದೆ ಎನಿಸಿದಾಗ ಆಗಲೇ ನಿಮ್ಮ ಅರ್ಥದೇಹ ಗೋರಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ: ಅದು ಬೂದಿಯಾಗುವಿಕೆ ಹಾಗೂ ನಿಜವಾದ ಮರಣ.

ಇನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದರ ಜೊತೆಗೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕೈಕೊಂಡ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಏನೂ ಇಲ್ಲದಂತಿರುತ್ತದೆ.

ಹಿಂದೆ ನೋಡಬೇಡಿರಿ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂದಿರುವುದರತ್ತ ನೋಡಿರಿ. ಯಾವಾಗಲೂ ಮುಂದಿರುವುದರತ್ತ ಸಾಗಿ ಹೋಗಿರಿ.

(CWM, 3/237)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ವಿರಾಮದ ಕ್ಷಣವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿ

ಅದೆಷ್ಟು, ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ, ಜೀವನದ ಮುನ್ನಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬರಿದಾಗಿರುವಿಕೆ ಇರುತ್ತದೆ, ವಿರಾಮದ ಕ್ಷಣವಿರುತ್ತದೆ, ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಲವಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನೀವೇನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಕೂಡಲೆ ನಿಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಚಂಚಲಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೀರಿ, ಮೂರ್ಖತನದ ಏನನ್ನೋ ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆಯುತ್ತೀರಿ, ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತೀರಿ. ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಾಸ್ತವಿಕವಾದದ್ದು. ಅತ್ಯಂತ ತರುಣರಾದವರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಅತ್ಯಂತ ವಯಸ್ಸಾದವರು ಬೇಸರದಿಂದ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಬೇಸರದಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಇರುವ ರೀತಿ ಮೂರ್ಖತನದ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಸರಿ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗವೊಂದಿದೆ - ಅದು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ.

ನಿಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯವಿದ್ದಾಗ, ಅದು ಒಂದು ತಾಸಿನದಾಗಿರಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಕೆಲವೇ ನಿಮಿಷಗಳದ್ದಾಗಿರಲಿ ನಿಮಗೆ ನೀವೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು: “ಕೊನೆಗೆ ಏಕಾಗತೆಯಲ್ಲಿರಲು, ನನ್ನನ್ನು ನಾನು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಲು, ನಾನು ಜೀವಿಸಲು ಮತ್ತು ದೈವೀ ನೈಜವಾದವನಾದ ಸನಾತನನಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಲು

ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯವಿದೆ.” ನೀವಿದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಳಜಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಪ್ರತಿಸಲ ಬಾಹ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಂದ ಪದೇ ಪದೇ ಕಿರುಕುಳಕ್ಕೊಳಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಮುನ್ನಡೆ ಸಾಧಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುವುದರ ಮೇಲೆ, ನಿರುಪಯುಕ್ತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೇಲೆ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೆಳಸ್ತರಕ್ಕಿಳಿಸುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಓದುವುದರ ಮೇಲೆ - ಒಳ್ಳೆಯವುಗಳನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಅವು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ಗಂಭೀರವಾಗಿರುತ್ತವೆ - ನಿಮ್ಮ ತಲೆ ತಿರುಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದರ ಬದಲಾಗಿ, ಅದಾಗಲೇ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿರುವ ಸಮಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಅವಕಾಶದ ಮೂರು ನಾಲ್ಕುಶತವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೀರಿ - ಆಗ ಎರಡು ಪಟ್ಟು ಕಾಲವನ್ನಿರಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ಅದು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ - ಮಧ್ಯಸ್ಥ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿರುವುದು, ಸಮತೋಲನದಲ್ಲಿರುವುದು, ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದಿರುವುದು, ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯದು, ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ಕೊಡಲಾದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿರಿ ಎಂದರೆ ನಿಮ್ಮದುರಿಗಿರುವ ವಿರಾಮದ ಕ್ಷಣವನ್ನು ನಿಜವಾದ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿರಿ.

ನೀವು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಾಗ ತಳಮಳದಲ್ಲಿರುತ್ತೀರಿ, ಅತ್ತಿತ್ತ ಓಡುತ್ತೀರಿ, ಮಿತ್ರರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ವಾಯು ವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ, ಇವು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಷಯಗಳು, ಇವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಾರದ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಆಕಾಶದ ಇಲ್ಲವೆ ಸಮುದ್ರದ ಎದುರಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆ ಗಿಡಗಳ ಕೆಳಗೆ ಅಚಂಚಲರಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿರಿ, ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ (ಇಲ್ಲಿ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಇವೆ), ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರಿ - ನೀವು ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು, ನೀವು ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು, ನೀವು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಆಲೋಚಿಸಲು, ನೀವು

ಅಜ್ಞಾನ, ಮಿಥ್ಯೆ ಹಾಗೂ ನೋವು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತೀರಿ ಇವುಗಳಿಂದ ಹೇಗೆ ಪಾರಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿರಿ.

(CWM, 3/250-51)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನೇ ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಬಾರದು, ಹೂವಿನಂತೆ ಅರಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು

ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದು, ತನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಯೋಚಿಸದೆ ಇರುವುದು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲಾಗದ ಸಂತೋಷವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತನ್ನನ್ನೇ ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವುದು, ಏನನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಏನನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ತನಗೆ ಯಾವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು, ಯಾವುದು ಕೆಟ್ಟದಾದದ್ದು, ಯಾವುದನ್ನು ತೊರೆಯಬೇಕು, ಯಾವುದನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಬೇಕು - ಇದೆಲ್ಲ ಎಷ್ಟೊಂದು ಬೇಸರ ಹುಟ್ಟಿಸುವಂತಹದು, ಮಬ್ಬಾದದ್ದು, ಏಕತಾನದ್ದು ಹಾಗೂ ನಿಸ್ಸಾರವಾದದ್ದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ! ಮನುಷ್ಯ ಬಹಳ ತೆರೆದುಕೊಂಡವನಾಗಿ, ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಹೂವರಳುವಂತೆ ತನ್ನನ್ನು ಪರಮೋಚ್ಚ ದೈವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಪರಮೋಚ್ಚ ದೈವೀ ವಿವೇಕ, ಪರಮೋಚ್ಚ ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶ, ಪರಮೋಚ್ಚ ದೈವೀ ಪ್ರೇಮ ಇವುಗಳ ಎದುರಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡಾಗ, ಅವು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಅವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಮ್ಮ ವಶದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಯಾವ ಚಿಂತೆಗಳೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ - ಅದು ಆದರ್ಶ ಸ್ಥಿತಿ.

ಆದರೆ ಅದನ್ನೇಕೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ!

ಮನುಷ್ಯ ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಹಳೆಯ ರೂಢಿಗಳು ಮರಳಿ ಬರುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಅವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಅಡಗಿಕೊಂಡ ಈ ಘಾತಕತನದ ಸಂಶಯವಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ನಿಮ್ಮ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಪಿಸುಗುಟ್ಟುತ್ತದೆ: “ಓಹ್! ನೀನು ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ಇರದಿದ್ದರೆ ಯಾವುದೋ ದುರ್ಘಟನೆ ನಿನಗೆ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ, ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಗಮನವಿರುವುದನ್ನು ಮರೆತರೆ ಏನು ಸಂಭವಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ” - ಮತ್ತು ನೀನು ಎಷ್ಟೊಂದು ತಿಳಿಗೇಡಿ, ಮಬ್ಬಾದವನು,

ಎಷ್ಟೊಂದು ಮೂರ್ಖನಾಗಿರುವೆ ಎಂದರೆ ನಿನ್ನತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಡುವುದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೀ, ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ.

ಮತ್ತೆ ನೀವು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು, ನಿಮ್ಮ ಜೀವಕೋಶಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವೇಕವನ್ನು, ಸ್ವಲ್ಪ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಒಳಸೇರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಚಿಂತೆ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

(CWM, 3/256-57)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಬೇಕು

ನೀವು ನೇರವಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನೀವು ವಿನಮ್ರರಾಗಿದ್ದರೆ, ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಅರಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅನಾಸಕ್ತರಾಗಿದ್ದರೆ, ಏಕಾಂತದ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಸ್ಪಷ್ಟ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ವಿಷಯಗಳು ಸುಲಭವಾಗುವವು. ಅದು ಬಹಳ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ನೀವು ಆಂತರಿಕ ಹಾಗೂ ಬಾಹ್ಯ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಮುನ್ನಡೆ ಸಾಧಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ, ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ತೊಂದರೆಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ.

ಜನರು “ಓಹ್! ಈಗ ನಾನು ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಕೆಟ್ಟವನಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರಿಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಾನು ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶವನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಮನುಷ್ಯ ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಬಾರದು, ತನಗೆ ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಒಳ್ಳೆಯರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದುಕೊಂಡು ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಬಾರದು, - ಮನುಷ್ಯ ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಬೇಕು.

ಪಾಠ ಯಾವಾಗಲೂ ಅದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ: ಮನುಷ್ಯ ತನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಆದರೆ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಾರದು, ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಹೋದನದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ

ಬಹುಮಾನವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ಮನೋಭಾವ - ಜೀವನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಸುಲಭವಾದದ್ದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮನುಷ್ಯ ಯೋಚಿಸುವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ - ಒಳ್ಳೆಯ ಕ್ರಿಯೆಯ ಎಲ್ಲ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಒಳ್ಳೆಯತನಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಬೇಕು, ನ್ಯಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಗಿ ನ್ಯಾಯಯುತರಾಗಬೇಕು, ಪರಿಶುದ್ಧತೆಗಾಗಿರುವ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಗಿ ಪರಿಶುದ್ಧರಾಗಬೇಕು, ಅನಾಸಕ್ತಿಗಾಗಿ ಇರುವ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಗಿ ಅನಾಸಕ್ತರಾಗಬೇಕು, ಆಗ ನೀವು ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಮುನ್ನಡೆ ಸಾಧಿಸುವಿರಿ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಶ್ಚಿತತೆಯಿಂದಿರುತ್ತೀರಿ.

(CWM, 3/264-65)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ನಿಜವಾದ ದಿವ್ಯಾನಂದವನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು

“ನೈತಿಕವಾಗಿ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ ತತ್ವಗಳಿಂದಾಗಲಿ, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಜ್ಞಾನದಿಂದಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದರಿಂದಾಗಲಿ, ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಜೀವನದಿಂದಾಗಲಿ, ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕವಾಗಲಿ” ಮನುಷ್ಯ ನಿಜವಾದ ದಿವ್ಯಾನಂದವನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ: ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲ ಆಸೆಗಳನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಪಡೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಆಸೆಗಳನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕುವುದು ಸುಲಭವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಇಡೀ ಜೀವನ ಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಋಣಾತ್ಮಕ(negative) ರೀತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದಾಗ್ಯೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅದು ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಆಚರಣೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಹಾಗೂ ಅತ್ಯಗತ್ಯದ್ದಾದ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ಮೋಸಕೊಳ್ಳಪಡಿಸಲು ಬಯಸದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಆಚರಿಸಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಮೊದಲಿಗೆ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಆಸೆಗಳನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೀರಿ, ಅವು ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಪೀಡೆ ಕೊಡುತ್ತವೆಂದರೆ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಭ್ರಮೆಯನ್ನು

ಹೊಂದಲಾರಿರಿ, ನಂತರ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿರುವ ಆಸೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ, ಅವು ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ರೂಪಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಅವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅಂತರಂಗದಿಂದ ಬರುವ ಆಜ್ಞೆಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಬಹಳ ನಿಷ್ಕಪಟತನ ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಕೊನೆಗೆ ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಬಾಹ್ಯ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ, ಭಾವನೆಗಳ ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಸಂವೇದನೆಗಳು ಹಾಗೂ ಉದ್ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾನಸಿಕ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಈ ಹತಭಾಗ್ಯ ಆಸೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ, ಆಗ ಮತ್ತೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಅಲ್ಲಿ ಅವು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಪಾಯಕಾರಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಹೆಚ್ಚು ಒಳನುಗ್ಗುವಂತಹವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಸಂತನಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದೆನಿಸುವ ಎಂತಹ ತೋರಿಕೆಯಿಂದ ಹಾಗೂ ಗೋಚರವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ ಎಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಅವುಗಳನ್ನು ಆಸೆಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲು ಧೈರ್ಯ ತಂದುಕೊಳ್ಳಲಾರ.

ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯ ಅದಲ್ಲದರ ಮೇಲೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸುವುದರ ಹಾಗೂ ಹೊರದೂಡುವುದರ ಮೇಲೆ, ತೊಡೆದು ಹಾಕುವುದರ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದಾಗ, ಅವನು ಕೇವಲ ಕಾರ್ಯದ ಋಣಾತ್ಮಕ (negative) ಬದಿಯಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ.

(CWM, 3/264-65)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ತೀವ್ರಗತಿಯ ರೀತಿ

ಮನುಷ್ಯ ಎಲ್ಲ ಆಸೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾದಾಗ ಅವನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಅನಂತ ದಿವ್ಯಾನಂದದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಬುದ್ಧ ಹೇಳಿದ ಇಲ್ಲವೆ ಅವನು ಹೇಳುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಅವನ ದಿವ್ಯಾನಂದ ಸ್ವಲ್ಪ, ಶುಷ್ಕ(dry)ವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಏನೇ ಆಗಿರಲಿ ಅದು ತೀವ್ರಗತಿಯ ಮಾರ್ಗ ಎಂದು ನನಗೆ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಆ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಇಡಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯದಿಂದ, ನಿರ್ಧಾರದೊಂದಿಗೆ ಜಿಗಿತ ಮಾಡಿದರೆ ಮತ್ತು ದೀರ್ಘ, ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ, ನೋವು ನೀಡುವ, ನಿರಾಶೆಗೊಳಪಡಿಸುವ ಆಸೆಗಳ ಬೇಟೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದರ ಬದಲಾಗಿ, ಅವನು ಸರಳವಾಗಿ, ಇಡಿಯಾಗಿ, ಕರಾರುಹಿತವಾಗಿ ಪರಮೋಚ್ಚ ನೈಜತೆ, ಸಂಕಲ್ಪವಿರುವ ಸತ್ತೆಗೆ ಶರಣಾಗತನಾದರೆ, ಇಡೀ ಸತ್ತೆಯ ಹಾಗೂ ಸತ್ತೆಯ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ, ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡದೆ ತನ್ನನ್ನು ಅವನ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಇಡಿಯಾಗಿ ಇರಿಸಿದರೆ, ಅದು ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ತೀವ್ರಗತಿಯ ಮತ್ತು ಮೂಲಭೂತ ರೀತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಠಿಣವಾದದ್ದು ಎಂದು ಜನರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಅಲ್ಲಿ ಬೆಚ್ಚನೆಯ ಭಾವನೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಉತ್ಸಾಹವಿರುತ್ತದೆ, ಪ್ರಕಾಶ ಹಾಗೂ ಸೌಂದರ್ಯಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಕಟ್ಟಕರೆಯ ಹಾಗೂ ಸೃಷ್ಟಾತ್ಮಕ ಜೀವನವಿರುತ್ತದೆ.

ಆಸೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಪೋಷಿಸಲು ಬಹಳಷ್ಟು ಏನೂ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಬಿರುಸಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಅಹಂಕಾರ ಧೂಳಿನಲ್ಲಿ ಮುರಿದು ಬಿದ್ದರೆ, ಆಗ ತನ್ನದೆನ್ನಿಸುವ ಯಾವುದೋ ಕೂಡ ಧೂಳಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯ ನಿರ್ವಾಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ತಯಾರಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಅದು ಸರಳವಾದ, ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಸರ್ವನಾಶ.

ಆದರೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನು ನಿಜವಾದ ನಿರ್ವಾಣ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದು ಪರಮೋಚ್ಚನ ಭವ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರ ಮಾಯವಾಗುವುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನಾನು ಈ ರೀತಿಯನ್ನು ಧನಾತ್ಮಕ(positive) ರೀತಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ, ಅದು ಸಮಗ್ರ, ಇಡಿಯಾದ, ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ, ಕಾದಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರದ, ವ್ಯಾಪಾರ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರದ ಸ್ವ-ಅರ್ಪಣೆ.

ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸದೆ, ತನಗಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರದ ತನ್ನನ್ನು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರದಂತೆ ಇರುವ, ಯಾವುದು ಕೇವಲ ಪರಮೋಚ್ಚವಾಗಿ, ಸುಂದರವಾಗಿರುವ, ಪ್ರಕಾಶಮಯವಾಗಿರುವ, ಆನಂದ-ದಾಯಕವಾಗಿರುವ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವ, ಕರುಣೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವ

ಹಾಗೂ ಅನಂತವಾಗಿರುವ ಕೇವಲ ವಾಸ್ತವತೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಗಾಢವಾದ ದಿವ್ಯಾನಂದ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ಅದಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಅರ್ಹವಾಗಿರುವ ವಿಷಯ ಇದೊಂದೇ ಆಗಿದೆ. ... ಅದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ, ಉಳಿದದ್ದೆಲ್ಲ ಕೇವಲ ಕಾಲವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ಆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಪರ್ವತವೊಂದನ್ನು ಸುತ್ತು ಹೊಡೆಯುತ್ತ ನಿಧಾನ ಗತಿಯಲ್ಲಿ, ಶ್ರಮಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಹೆಜ್ಜೆಯ ನಂತರ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿರಿಸುತ್ತ, ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಏರಿ ಹೋಗುವುದು ಹಾಗೂ ಗೋಚರಿಸದ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಹರಡುತ್ತ ಶಿಖರಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು. ಇವುಗಳ ನಡುವಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸದಂತಿದೆ.

(CWM, 3/268-69)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ತೊಂದರೆಗಳಿಂದ ದೂರ ಓಡಿಹೋಗುವುದು ಒಂದು ಪರಿಹಾರವಲ್ಲ

ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಜೀವಿಸುವ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಪಶುಗಳೊಂದಿಗೆ, ಎಲ್ಲ ಸಸ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಖ್ಯೆ ಬೆಳೆಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಲಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಜೀವಿಸುವುದು ನಿಮಗೆ ಆಂತರಿಕ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆಯಲು ಮತ್ತು ಪರಮೋಚ್ಚ ದೈವೀ ಸತ್ಯದ ಸಂಸರ್ಗದಲ್ಲಿರಲು ನಿಮಗೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನೀಡುತ್ತದೆಂಬುದು ವಾಸ್ತವ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಅದು ಸುಲಭವಾದದ್ದು, ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಬಲದಿಂದಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಬೇರೆ ಏನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅನುಭವದ ಪ್ರಕಾರ ನನಗೆ ತೋರಿ ಬರುವುದೇನೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ತೊಂದರೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ದೈವೀ ಕೃಪೆ ನಮಗೆ ಒದಗಿಸಿದ ಪರಿಸರಗಳನ್ನು ಅವು ಇರುವ ಹಾಗೆ ಇರಲು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರೆ, ತನ್ನಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ, ಆಗ ಅವನು ದೊರಕಿಸುವ ಸಿದ್ಧಿ ಅನಂತಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ನಿಜವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಹೆಚ್ಚು ಗಾಢವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತಹದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ತೊಂದರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವುಗಳಿಂದ ದೂರ ಓಡಿಹೋಗುವುದು ಒಂದು ಪರಿಹಾರವಲ್ಲ. ಅದು ಬಹಳ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಅರಸುವವರಲ್ಲಿ “ಓಹ್! ಒಂದು ಗಿಡದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು ಪೂರ್ತಿ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿರುವುದು, ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿರುವುದು, ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಟ್ಟ ಚಪಲ(temptation) ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದು ಅದೆಷ್ಟು ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿರಲೇಬೇಕು” ಎಂದಯ ಹೇಳುವ ಏನೋ ಒಂದಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಏಕೆಂದರೆ ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬಲಿಷ್ಠ ರೂಪತಾಳುವಿಕೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಭ್ರಮಾತ್ಮಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಆತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಧ್ಯಾನಗಳು ಎಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಅವುಗಳನ್ನು ಹಠಾತ್ತನೆ ಹೊಂದುವಂತಹವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆಜ್ಞಾರ್ಥಕ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಂದ ವಶದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ನಿಮಗೆ ಬೇರೆ ಆಯ್ಕೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಏಕಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸುವುದಿರುತ್ತದೆ, ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದಿರುತ್ತದೆ, ತೋರಿಕೆಗಳಾಚೆ ನೋಡುವುದಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ, ಅಡವಿಯ ಏಕಾಂತತೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ತಯಾರಾಗಿರಬೇಕು, ಕಾಲ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರಬೇಕು, ನಿಜವಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರಬೇಕು, ದೈವೀ ಕೃಪೆ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇರಬೇಕು, ಆಗ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಮನುಕುಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ತೋರಿಬರುತ್ತಿದೆ, ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ವಿಜಯವನ್ನು ಜೀವನಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಎಲ್ಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸನಾತನನೂ, ಅನಂತನೂ ಆದವನೊಂದಿಗೆ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಉದ್ದೇಶಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಪರಮೋಚ್ಚನನ್ನು ಸಹಚರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೇಗೆ ಮುಕ್ತರಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಸತ್ಯವಾದ ವಿಜಯ.

(CWM, 3/276)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ನಿಜವಾದ ನಿಷ್ಕಪಟತನ

ಮತ್ತರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮೂರ್ಖತನದಿಂದ ಜನರು ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ನೀವು ಚಿಂತೆಗೊಳಗಾದರೆ, ದುಃಖಿತರಾದರೆ ಇಲ್ಲವೆ ಎದೆ ಗುಂದಿದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ದೂರ ಸಾಗಿ ಹೋಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಬರುತ್ತವೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನೀವು ದುದೈವಿಗಳಾಗಿರುತ್ತೀರಿ ಇಲ್ಲವೆ ನಿಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟದ ಸ್ಥಿತಿ ಸಂತೋಷಕರ-ವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ದೈವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಹಾಗೂ ದೈವೀ ಕೃಪೆ ನಿಮ್ಮ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ನಿಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಶಮಣಿಯಾಗಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತವೆ, ಅದು ನಿಮ್ಮ ನಿರ್ಧಾರ ನಿಷ್ಕಪಟವಾಗಿದೆಯೋ ಮತ್ತು ನೀವು ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ನೀವು ಸಾಕಷ್ಟು ಬಲಿಷ್ಠರಾಗಿರುವಿರೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಹಾಗಾಗಿ ಯಾರಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ಮುಸಿನಗುತ್ತ ಮಾತನಾಡಿದರೆ, ದಯಾಪರತೆ ಇಲ್ಲದ ಏನನ್ನೋ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ನೀವು ಮೊದಲು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯ ಇಂತಹ ವಿಷಯ ಸಂಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೌರ್ಬಲ್ಯ ಇಲ್ಲವೆ ಅಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು ಮತ್ತು ನೆಮ್ಮದಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕೋಪಗೊಳ್ಳಬಾರದು, ಇಲ್ಲವೆ ಪೀಡಿತರಾಗಬಾರದು, ಏಕೆಂದರೆ ಜನರು ನಿಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಮೌಲ್ಯ ಏನಿದೆ ಎಂದು ನೀವು ಯೋಚಿಸುವುದನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ದೈವೀ ಕೃಪೆಗೆ ನೀವು ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ನೀವು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ದೌರ್ಬಲ್ಯ ಇಲ್ಲವೆ ಅಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಇಲ್ಲವೆ ವಿರೂಪಗೊಳಿಸುವಿಕೆ ಇವುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಅಸಂತುಷ್ಟರಾಗುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ನೀವೂ ಪೂರ್ತಿ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ಅನುಕೂಲತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು, ನಿಮ್ಮ ವಿರುದ್ಧ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಹಾನಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅನುಕೂಲತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಅಲ್ಲದೆ ನೀವು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ಹಾಗೂ ಯೋಗಾಚರಣೆ ಮಾಡಲು ನಿಜವಾಗಿ ಬಯಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಇಲ್ಲವೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಪಡೆಯಲು ಮಾಡಬಾರದು, ಅದು ನಿಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಆಜ್ಞಾರ್ಥಕ ಅವಶ್ಯಕತೆ-ಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಇನ್ನು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಿಂದ ನೀವು ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಲಾರಿರಿ. ಜನರು ನಿಮಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ತೋರಿಸಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ತೋರಿಸದೇ ಇರಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಯಾವ ಮಹತ್ವವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಜನರಿಂದ ನೀವು ಮುಂದೆ ಸಾಗಿಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವವರಿಗೆ ನೀವು ಪರಕೀಯರು ಎನಿಸಿದರೆ ಜನರು ನಿಮಗೆ ಕಡಿಮೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಬಹಳ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಪುನರಾವರ್ತಿತ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಯಾವ ಮಹತ್ವವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಮುನ್ನಡೆದು ಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಪಟತನ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಹಾಗಿಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ನೀವದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾರಿರಿ. ದೈವೀ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮುಡಿಪಾಗಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಅದಿಲ್ಲದೆ ನೀವು ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದನ್ನು ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವುದನ್ನು ಅರಸುವುದಿರುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದಿಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶವಾದ ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಮುನ್ನಡೆ ಸಾಧಿಸಲಾರಿರಿ.

ಅದು ಹಾಗಿದ್ದಾಗ ನೀವು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಇರುವಿರಿ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಶ್ಚಿತತೆಯಿಂದಿರಬಹುದು.

(CWM, 3/282-83)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಉದಾತ್ತ ಆದರ್ಶಗಳುಳ್ಳ ನಾಲ್ಕು ದೈವೀ ಸತ್ಯಗಳು

ಇದು ವೇದನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುವುದರತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ನಾಲ್ಕು ದೈವೀ ಸತ್ಯಗಳು ಹಾಗೂ ಎಂಟು ಬಗೆಯ (ಅಷ್ಟ) ಪಥಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಪಠ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ವಿವರಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ.

ಉದಾತ್ತ ಆದರ್ಶಗಳುಳ್ಳ ನಾಲ್ಕು ದೈವೀ ಸತ್ಯಗಳು:

1. ಜೀವನ - ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಜೀವನ ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿರುವ ಅಜ್ಞಾನದ ಹಾಗೂ ಮಿಥ್ಯೆಯ ಜೀವನ - ದೇಹದ ವೇದನೆ ಹಾಗೂ ಮನಸ್ಸಿನ ವೇದನೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿದೆ.
2. ವೇದನೆಗೆ ಕಾರಣ ಆಸೆ, ಆ ಆಸೆ ಅಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಳಿಸುವ ಜೀವನ ಇವುಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ.
3. ವೇದನೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ನೋವಿಗೆ ಕೊನೆ ಹೇಳಲು ಮಾರ್ಗವಿದೆ.
4. ಅಷ್ಟ ವಿಧದ ಪಥದ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಈ ವಿಮೋಚನೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಅದು ಕ್ರಮೇಣ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ನಾಲ್ಕನೆಯ ದೈವೀ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅಷ್ಟವಿಧ ಪಥದ ವಿಧಾನವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ.

(CWM, 3/248)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಉದಾತ್ತ ಆದರ್ಶಗಳುಳ್ಳ ಅಷ್ಟವಿಧ ಪಥ (eightfold path)

ಆ ಆದರ್ಶವುಳ್ಳ ಪಥ ಕೆಳಗೆ ಹೇಳಲಾದ ಎಂಟು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಪಡೆಯಬೇಕಾದ ತರಬೇತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ.

1. ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡುವಿಕೆ: ವಿಷಯಗಳು ಹೇಗಿರುತ್ತವೆಯೋ ಹಾಗೆ ನೋಡುವುದು, ಎಂದರೆ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ, ನಿಖರವಾದ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದು.

ಮೂರು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತವೆ: ನೋವು, ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲದ್ದು, ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿದ ಅಹಂಕಾರದ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿ. ಹೀಗೆ ಧಮ್ಮಪದ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಅದಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿದ ತಾಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಳಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಮಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ

ಮುಂದುವರಿಕೆಯ ಕೊರತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಗತಜೀವನಗಳನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾರ, ಇಲ್ಲವೆ ಅವನು ಎಲ್ಲ ಜೀವನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ಣ ಮುಂದುವರಿಕೆಯ ಭಾವನೆ ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಮೊದಲ ವಿಷಯ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡುವುದಾಗಿದೆ, ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡುವುದೆಂದರೆ ನೋವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನದೊಂದಿಗೆ ಜೊತೆಗೂಡಿದೆ, ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳು ಅಶಾಶ್ವತ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಕೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

2. ಸರಿಯಾದ ಉದ್ದೇಶ ಇಲ್ಲವೆ ಆಸೆ: ಆದರೆ "ಆಸೆ" ಎಂಬ ಅದೇ ಶಬ್ದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಾರದಿತ್ತು, ಏಕೆಂದರೆ ಇದೀಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಸೆ ಇರಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ - ಸರಿಯಾದ ಅಭಿಪ್ರೇ, "ಆಸೆ" ಶಬ್ದದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ "ಅಭಿಪ್ರೇ" ಶಬ್ದವನ್ನಿರಿಸಬೇಕು.

"ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲದರ ಬಗ್ಗೆ ದಯೆಯುಳ್ಳ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು" ಸತತ ದಯಾಪರತೆ ಇರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಬಿಡುವುದು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ, ಯಾವಾಗಲೂ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲಿ ಎಂಬ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು.

3. ಯಾರನ್ನೂ ನೋಯಿಸದ ಸರಿಯಾದ ಮಾತು: ನಿರುಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುವ ಮಾತನ್ನಾಡುವುದು ಬೇಡ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಕೇಡನ್ನುಂಟು-ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲ ಮಾತನ್ನು ತ್ಯಜಿಸು.

4. ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಡವಳಿಕೆ: ಎಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಕೇವಲ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕತೆಯಿಂದಲ್ಲ, ಆದರೆ ನೈತಿಕವಾಗಿ, ಆದರೆ ನೈತಿಕತೆಯಿಂದ, ಮಾನಸಿಕತೆಯಿಂದ ನಡವಳಿಕೆ ಹಾಗಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಸಿದ್ಧಿಸಿ-ಕೊಳ್ಳಲು ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನಸಿಕ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಂದಾಗಿದೆ.

5. ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವುದು: ಯಾವುದೇ ಜೀವಿಗೆ ಕೇಡನ್ನು ಇಲ್ಲವೆ ಅಪಾಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗದೆ ಇರುವುದು. ಇದು

ಸಾಪೇಕ್ಷವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸುಲಭವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜ್ಞಾನ (common sense)ದ ವಿರುದ್ಧ ಯಾರು ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಬಲ್ಲರು? ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹುಳುಗಳನ್ನು ನುಂಗಬಾರದೆಂದು ತಮ್ಮ ಬಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಕೈವಸ್ತ್ರವನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡವರು, ಒಂದು ಹುಳುವಿನ ಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇರಿಸಬಾರದೆಂದು ತಮ್ಮೆದುರಿಗಿರುವ ದಾರಿಯನ್ನು ಕಸ ತೆಗೆದು ಸ್ವಚ್ಛಮಾಡಿದವರು ಆಗಿರಬಹುದೇ? ನನಗೆ ಇದು ಸ್ವಲ್ಪ ಅತಿಯಾದದ್ದೆಂದು ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಸದ್ಯ ಇಡೀ ಜೀವನ, ಅದಿರುವಹಾಗೆ ವಿನಾಶವಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಪಠ್ಯವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ, ಅದರರ್ಥ ಮನುಷ್ಯ ಕೇಡನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬೇಕು, ಅವನು ಯಾವುದೇ ಜೀವಿಯನ್ನು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಪಾಯಕ್ಕೊಳಗಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಇಲ್ಲಿ ಜೀವಂತವಿರುವ ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಒಳಸೇರಿಸಬಹುದು, ಈ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ವಿಸ್ತರಿಸಿದರೆ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಆಂತರಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲಕರವಾಗುವುದು.

6. ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಯತ್ನ: ನಿರುಪಯುಕ್ತ ವಿಷಯಗಳಿಗಾಗಿ ನಿರುಪಯುಕ್ತ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ, ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನದ ಎಲ್ಲ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಅಜ್ಞಾನದ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಮಿಥ್ಯೆಯಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿಮೋಚನೆಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ಅದನ್ನು ನೀವು ಎಂದಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾರಿರಿ.

7. ಏಳನೆಯ ತತ್ವ ಆರನೆಯದನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ: ಅದು ಸರಿಯಾದ ಜಾಗರೂಕತೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಹಾಗೂ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದಿರುವ ಮನಸ್ಸಿರಬೇಕು. ಅರ್ಥ ಅರೆನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿ, ಅರ್ಥ ಅರೆಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವುದು ಬೇಡ. - ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಏನೇ ಬರಲಿ ಎಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಾಗಿಹೋಗಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಇದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ನೀವು ಎಚ್ಚತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸಮಯವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಆಗ ನೀವು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಒಂದು ನಿಮಿಷದ ನಂತರ

ಅದರಿಂದ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದುಬಿಡುತ್ತೀರಿ, ಅದು ಸೋಮಾರಿತನದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಬಿಡುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಡಿಮೆ ಭಾವೋದ್ವೇಗವಿರುವ ಆದರೆ ಸತತ ಇರುವ ಏನೋ ಒಂದನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯದು.

8. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ಚಿಂತನೆ ಅಥವಾ ಧ್ಯಾನ: ವಿಷಯಗಳ ಸಾರದ ಮೇಲೆ, ಆಂತರಿಕ ಸತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಗುರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅಹಂಕಾರರಹಿತ ಯೋಚನೆ.

(CWM, 3/248-50)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ವೇದನೆಯಿಂದ ವಿಮೋಚನೆ

ಇಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಪದದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರದ ಒಂದು ವಿಷಯವಿದೆ: ಪರಮೋಚ್ಚ ಅನಾಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಪರಮೋಚ್ಚ ವಿಮೋಚನೆ. ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವ-ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯಿರುವ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆ, ಪ್ರಗತಿಯ ಮುನ್ನಡೆ, ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಇಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದ ಹಾಗೆ ನಿರ್ವಾಣದ ವಿಮೋಚನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ನಿಖರವಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಪ್ರಗತಿಯ ಮುನ್ನಡೆ, ಗಾಢವಾದ ನಿಯಮ ಮತ್ತು ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲಿನ ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶ, ವಿಶ್ವಂಭರ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಏಕೆಂದರೆ ಪರಿಣಾಮ ಏನೇ ಆಗಿರಲಿ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ನೀವು ಅದರೊಡನೆ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಇರಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂಬ ಕಾರಣವೂ ಇರುತ್ತದೆ.

ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದ ಹಾಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವ ದೈವೀ ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ, ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಇಡಿಯಾದ ಶರಣಾಗತಿಯಿದೆ, ದೈವೀ ಯೋಜನೆಗೆ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಇದೆ. ಅದೇ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಮುಕ್ತಿ.

ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ವೇದನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬದಲಾಗದ ದಿವ್ಯಾನಂದದಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಇಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಭವ್ಯವಾಗಿರುವುದರ ಅದ್ಭುತವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಮನುಕುಲದ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಬುದ್ಧ ಏನನ್ನೆಲ್ಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದನೋ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ನಾವು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಮತ್ತು ನಾನು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅವನು ನಮಗೆ ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಎಲ್ಲ ಸುಂದರವಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವನ್ನಾದರೂ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಗುರಿಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಪ್ರಯತ್ನದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಎಲ್ಲ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ಹೋಗುವ ದೈವೀ ಪರಮೋಚ್ಚ ವಿವೇಕಕ್ಕೆ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ.

(CWM, 3/297)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದ ಬುದ್ಧನ ಒಂದು ಕತೆ

ತಾನು ಕುಶಾಗ್ರ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ-ಯೊಬ್ಬನಿದ್ದ. ತನ್ನ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಅಧಿಕವಾಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸಿದ್ದ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ಹೊಗಳುವಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವನು ದೇಶವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿದ. ಬಾಣವನ್ನು ತಯಾರಿಸುವವನಿಂದ ಬಾಣವನ್ನು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿತ ಹಡಗುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವು ಚಲಿಸುವಂತೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡ. ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಇತರ ಅನೇಕ ವಿವಿಧ ನೈಪುಣ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಹದಿನಾರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ. ನಂತರ ಮರಳಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದ. ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ “ನನ್ನಂತಹ ಚತುರಮತಿ ಇದ್ದವರು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಮತ್ತಾರಿದ್ದಾರೆ?” ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಭಗವಾನ್ ಬುದ್ಧ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ, ಅವನು ಮೊದಲು ಕಲಿತಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಕಲೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಉದಾತ್ತವಾದದ್ದನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಡಲು ಬುದ್ಧ ಬಯಸಿದ. ವಯಸ್ಸಾದ ಶ್ರಮಣ (ಬೌದ್ಧ ಬಿಕ್ಷು)ನ ವೇಷಧಾರಿಯಾಗಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷಾ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತನ್ನನ್ನು ಆ ತರುಣ ಮನುಷ್ಯನೆದುರಿಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡ.

“ನೀನು ಯಾರು?” ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಕೇಳಿದ.

“ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ” ಎಂದು ಬುದ್ಧ ಉತ್ತರ ನೀಡಿದ.

“ನೀನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದರ ಅರ್ಥವೇನು?”

“ಬಿಲ್ಲುಗಾರ ತನ್ನ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಹೊಡೆಯಬಲ್ಲ” ಎಂದು ಬುದ್ಧ ಉತ್ತರ ನೀಡಿದ.

ಕಪ್ಪಾನ ಹಡಗಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪಿ ಕಟ್ಟಡಗಳ ರಚನೆಯ ಮೇಲೆ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ವಿವೇಕಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

“ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ?”

“ಅವನನ್ನು ಹೊಗಳಿದರೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅವನನ್ನು ದೂಷಿಸಿದಾಗಲೂ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಅಷ್ಟೇ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅವನು ಸರಿಯಾದ ನಿಯಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಜೀವಿಸುತ್ತಾನೆ.”

(CWM, 2/177-78)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*